

ไลน์ถึงสกายเลอร์

สสลิน กาสต์

คณะจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

คำสำคัญ ข้อความ, ไลน์

บทคัดย่อ

“ไลน์ถึงสกายเลอร์” เป็นผลงานสร้างสรรค์ที่ถ่ายทอดการส่งความรักความอ่อนโยน และการเยียวยาโดยการส่ง “ไลน์” ไปยังสกายเลอร์ สุนัขที่เปรียบดัง “ลูกชายโทน” ซึ่งได้ตายจากไปแล้ว มีแนวความคิดในการสร้างสรรค์เป็นรูปลักษณะของผืนผ้าโปร่งบางหลายผืน ในการทำหน้าที่เป็นผืน “ไลน์” ที่บรรจุข้อความ คำสอน ภาพการ์ตูน รูปสติ๊กเกอร์แสดงความรู้สึก แทนคำพูด รวมทั้งรูปหมู่มวอลปลาที่เป็นสัญลักษณ์แทนตัว ส่งไปยังสกายเลอร์เพื่อนวด บำบัดให้ขาหลังที่อ่อนกำลังในวัยชราได้แข็งแรง นอกจากนี้ยังปรารถนาที่จะส่งรูปสัญลักษณ์ของอวัยวะภายในตนเอง ไปทำหน้าที่ร่วมกับมวอลปลาในการบำบัดให้สกายเลอร์มีสุขภาพดี

และมีความสุขอยู่ในภาพใหม่ต่อไป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) สร้างสรรค์เรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ความอาทรต่อ “สกายเลอร์” ด้วยการส่งข้อความภาพต่าง ๆ ผ่านโปรแกรม “ไลน์” ในบริบทของศิลปะ อินสตอลเลชัน
- 2) สร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ให้ทำงานร่วมกันระหว่างศิลปะกับข้อความ
- 3) ค้นหาการทำงานร่วมกันของส่วนประกอบทั้งหมด กับมิติแห่งเงาที่จะเกิดขึ้น
- 4) สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผลงานกับผู้ชม เสมือนผู้ชมได้ร่วมสนทนากับผู้สร้างสรรค์และสกายเลอร์
- 5) ให้นิทรรศการนี้ช่วยเสริมสร้างให้ผู้ชมเกิดความรัก ความเมตตาต่อสุนัข สัตว์เลี้ยงที่เดิมเดิมจิตกรุณาให้เปี่ยมอยู่ในตัวมนุษย์

ผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นเป็นผืนผ้า 2 ชุด รวม 18 ผืน ทุกผืนแสดงคุณค่าของความงามจากความรักที่ก่อให้เกิดความเพียรในการสร้างส่วนประกอบย่อยต่าง ๆ ผ่านฝีมือและเส้นด้ายให้ทำงานร่วมกันหมด เป็นพื้นที่ของความสุนทรีย์ภายใต้การส่ง “ไลน์ถึงสกายเลอร์”

การนำเสนอผลงานชุดนี้ในรูปนิทรรศการในเวทีระดับชาติ และนานาชาติ ได้พบว่าผู้ชมมีการตอบรับตอบโต้กับชิ้นงาน มีทัศนวิจารณ์จากผู้ชมที่นำมาซึ่งสัมฤทธิผลของผลงานตามแนวคิดและวัตถุประสงค์ ที่สำคัญ ผู้เขียนได้ประจักษ์ว่า “การให้” ด้วยความรักความเมตตาจะมีผลสะท้อนกลับมาซึ่งความสุขใจเป็นการได้รับกลับที่มีคุณค่ายิ่ง การส่งการเยียวยาไปบำบัดสัตว์ที่รักยิ่งนั้น ผู้เขียนได้รับการบำบัดและเยียวยาจิตใจตัวเองตอบแทนกลับมาด้วยทั้งหมดทั้งมวลของการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ได้รวบรวมเป็นขั้นตอนตั้งแต่แรกเริ่มจนเสร็จสิ้นเป็นผลงานสำเร็จ ผู้เขียนเชื่อว่ารายงานชิ้นนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษางานศิลปะได้ค้นคว้าและพัฒนาองค์ความรู้ต่อไป

ความนำ

ผลงานสร้างสรรค์ที่เรียกกันว่าศิลปกรรม หรืองานศิลปะนั้น หลายแนวความคิดไม่อาจจะช่วยสังคมได้ในทันทีเหมือนดังศาสตร์อื่น ๆ แต่ทว่ายังคงเป็นตัวสร้างคุณค่าให้กับมนุษยชาติ เป็นสิ่งที่ได้ประจักษ์ถึงสภาวะความคิด สภาวะอารมณ์ซึ่งเป็นจินตนาการของผู้สร้างสรรค์ที่สามารถบอกเล่าและปรากฏตัวออกมาอย่างมีศิลปะ เช่นกันกับผลงานสร้างสรรค์ชุด “ไลน์ ถึงสกายเลอร์” เป็นผลงานที่ปรารถนาจะสื่อสารออกมาอย่างมีศิลปะในการแสดงออกถึงบรรยากาศของความรัก ความอ่อนโยนที่แผ่ไว้ซึ่งอารมณ์ขันจากการส่ง “ไลน์” ถึงสุนัขที่ตายจากไปแล้ว

เกี่ยวกับสกายเลอร์

“สกายเลอร์” เป็นชื่อของสุนัข สัตว์เลี้ยงที่เป็นเสมือนลูกชายโตนของครอบครัว เป็นสุนัขสายพันธุ์ไทยแท้ สีขาว มีรูปลักษณะสมบุรณ์ งาม ต้องตามตำราไทย แต่ทว่ามีนิสัย “ขี้เล่น” สมารถเล่นและตื้อรันสูง จึงเป็นทั้งลูกรักและลูกขังประจำบ้าน การจากไปด้วยวัยชราอย่างสงบและกะทันหัน (ด้วยอายุ 15 ปี 5 เดือน กับ 4 วัน) ทำให้ผู้เป็นเจ้าของยากต่อการรับสถานการณ์ แต่ก็รู้สึกขบใจที่สกายเลอร์ไม่ได้ป่วยทรมาน แม้ว่าในวัยนั้นปลายจะเดินไม่สะดวก เพราะขาหลังอ่อนแรงและรักษาให้หายขาดไม่ได้ นอกจากให้วิตามินและบริหารขาช่วยตามคำแนะนำของสัตวแพทย์ (ภาพที่ 1)

น่าแปลกที่ไม่ได้พะวงจดจ่ออยู่กับหลุมฝังศพของสกายเลอร์ ไม่มีความรู้สึกที่จะต้องไปนั่งสนทนากับโครงร่างซึ่งฝังอยู่ใต้ผืนดินที่บ้านสวน ที่ซึ่งสกายเลอร์สนุกกว่าบ้านในเมือง แต่กลับรู้สึกที่สกายเลอร์ยังอยู่ใกล้ ๆ แม้ว่าจะปราศจากกายภาพจริง แต่ภาพสกายเลอร์ผุดพรายขึ้นชัดเจนทั่วทั้งบ้าน โดยเฉพาะมุมประจำหรือมุมโปรดของสกายเลอร์ ทุกวันนี้เมื่อเปิดประตูเข้าบ้าน ก็ยังคงทักทายลูกชายตัวน้อยอย่างอดในมิติด้วยเสียงดังตามความเคยชินที่รู้ว่าจะพบสกายเลอร์ยืนกระดิกหาง “บั้นท้าย” แก่งร่ออยู่หลังประตูเพราะไม่สามารถกระโจนไล่ได้เหมือนตอนวัยรุ่นและวัยหนุ่ม

แม้ว่าเวลาของการจากไปได้ผ่านมาแล้ว แต่ทุกครั้งที่ยืนอยู่หน้าโต๊ะใหญ่ในสตูดิโอเมื่อจะก้าวถอยหลังจะต้องหันมามักมดูโดยอัตโนมัติว่า สกายเลอร์หมอบอยู่ข้างหลังหรือไม่ จะได้ไม่เกิด

อุบัติเหตุเหยียบพลาดลงบนสกายเลอร์ หรือแม้แต่เดินผ่านมุมประจำของสกายเลอร์ก็มักจะเผลอเอื้อมมือไปรูดหูตั้งของสกายเลอร์เสมอแม้ว่าจะเป็นการแสดงออกที่ดูไร้เหตุผลหรือไร้สติก็ตาม

เกี่ยวกับไลน์

เมื่อโปรแกรมการสื่อสารที่เรียกว่า ไลน์ (Line) เกิดขึ้น ได้มีการตอบรับจากสังคมทั่วโลกอย่างรวดเร็ว เป็นโปรแกรมที่คนใช้คอมพิวเตอร์ได้อย่างมีความสุขและยังดึงดูดให้คนที่ไม่ต้องการใช้คอมพิวเตอร์ยินยอมใช้คอมพิวเตอร์หรือผ่านโทรศัพท์ “มือถือ” ที่มีระบบ Window Phone และระบบอื่น ๆ สำหรับสื่อสาร ทั้งข้อความสนทนาและส่งรูปให้กัน

การคิดค้นโปรแกรมประยุกต์ของบริษัท Never Japan ซึ่งเป็นบริษัทภายใต้ NHN Japan ที่มีผลมาจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวกับสึนามิถล่มเมืองเซนได ประเทศญี่ปุ่น ทำให้ระบบการติดต่อเดิมเสียหายรุนแรง บริษัทได้ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น แต่ด้วยเพราะระบบสื่อสารทางข้อมูลยังสามารถให้บริการได้เป็นอย่างดี บริษัทจึงตกลงตั้งทีมงานพัฒนาโปรแกรมประยุกต์ให้โทรศัพท์สมาร์ตโฟน แท็บเล็ต และคอมพิวเตอร์ สามารถใช้ร่วมกันและเชื่อมต่อผ่านเครือข่ายข้อมูลโดยให้การบริการต่อสังคมในการส่งข้อความด่วนและการสื่อสารทางเสียงแบบไม่ต้องจ่ายเงินเพิ่ม ที่สำคัญได้นำเสนอ “อิโมจิ ไอคอน” หรือ “สติ๊กเกอร์” ออกแบบเป็นบุคลิกตัวการ์ตูนที่มีความน่ารักกว่าเดิมมาก ใช้แทนการบอกอารมณ์ความรู้สึก ดังเช่น Brown, Cony, Moom และ James ล้วนเป็นสติ๊กเกอร์ที่ได้รับความนิยมมากเป็นที่รู้จักกันทั่ว¹

ประเทศที่มีความเจริญทางเทคโนโลยีสูง โทรศัพท์เป็นสิ่งจำเป็นยิ่งอย่างขาดไม่ได้ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะเมื่อระบบสื่อสารเกิดความเสียหายอย่างรุนแรงทำให้ขาดการติดต่อ ไม่สามารถรับรู้เรื่องราวของญาติพี่น้องและเพื่อนที่อยู่ในพื้นที่เกิดเหตุภัยพิบัติ นอกจากข่าวสารจากโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ที่เก็บภาพรวมประมวลข่าวอีกทีหนึ่ง การเกิดขึ้นของโปรแกรม “ไลน์” จึงเป็นสิ่งที่สังคมตอบรับในทันที ไม่ว่าจะเป็นในกลุ่มวัยรุ่น วัยกลางคนหรือแม้กระทั่งวัยสูงอายุ ถึงแม้ว่าการต้องพิมพ์ตัวอักษรให้เร็ว ทันต่อการตอบได้นั้น ทำให้รูปแบบประโยคต่าง ๆ ถูกตัดร่อนให้สั้นลง และบ่อยครั้งสะกดผิดจากการกดตัวอักษรที่อยู่เคียงกันขึ้นมาแทนตัวอักษรที่ต้องการ แต่โดยรวมแล้ว ผู้รับข้อความต่างรู้กันว่าคำที่สะกดผิดนั้น ควรเป็นคำใดหรือหมายถึงอะไร

เกี่ยวกับปลา

สืบเนื่องจากภูมิหลังที่เกิดและเติบโตในจังหวัดติดทะเลอันดามัน การได้เห็นปลาทั้งจากสถานที่จริงและจากอควอเรียม จึงเป็นเรื่องที่ง่ายดายและหาดูได้ตลอดเวลา ถึงกระนั้น ปลาที่ยังคงดึงดูดและเรียกร่องสายตาอย่างไม่รู้จบ ทั้งนี้เพราะมีสารพัดสายพันธุ์ซึ่งล้วนมีความน่าสนใจของรูปลักษณ์ อากัปกริยา การเคลื่อนไหว และมีสภาพแวดล้อมใต้ทะเลที่น่าอัศจรรย์ยิ่ง ปลาจึงเข้ามาอยู่ในความคิด ในจินตนาการที่มีผลให้ผมชอบเขียนรูปปลา ออกแบบรูปปลา และสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมสื่อผสมเกี่ยวกับปลาหลายชุดก่อนที่จะมีสกายเลอร์เป็นสมาชิกในครอบครัว

ที่มาและแรงบันดาลใจ

ความคิดสร้างสรรค์ชุด “ไลน์ถึงสกายเลอร์” เป็นผลงานมาจากการส่งไลน์ระหว่างเพื่อน และการสื่อสารต่อเนื่องจากการเรียนการสอนในห้องเรียน โปรแกรมไลน์ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิต การใช้ข้อความในโปรแกรมนี้นี้ เป็นการสนทนาสารพัดเรื่อง ขึ้นอยู่กับการสนทนากับผู้ใด หรือแม้แต่การ “แชร์” รูปภาพ คลิปวิดีโอ สติกเกอร์การ์ตูน แสดงอารมณ์ ความรู้สึก แทนคำพูด รวมถึงข้อคิดที่น่าสนใจต่อกัน นี่คือประโยชน์ของไลน์ที่เกิดขึ้นโดยตรงต่อตนเอง ก่อให้เกิดความคิดที่จะส่งไลน์ถึงสกายเลอร์ด้วยเห็นว่าเป็นทางเลือกใหม่ที่น่าสนใจยิ่ง

ทางเลือกใหม่

โดยปกติแล้ว ความคิดคำนึงถึง คน และสัตว์เลี้ยงที่มีความผูกพันกับชีวิตของตนเองแล้ว ตายจากไปนั้น มักจะส่งผ่านไปกับสภาวะธรรมชาติที่เคลื่อนที่ไปได้เสมือนการฝากฟ้า ฝากฝน และฝากลมให้ไปถึง ผู้เขียนเข้าข่ายของการฝากไปกับธรรมชาติเป็นอาจิน ประสบการณ์การใช้ “ไลน์” จึงเป็นเหตุให้เกิดการผุดความฟุ้งทางความคิดอย่างควบคุมด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ไม่ได้ ด้วยเห็นว่า

การส่งไลน์ถึงสกายเลอร์คือการส่งตรงถึง “ผู้รับ” ได้เร็ว ดังนั้นโทรศัพท์มือถืออีกเครื่องหนึ่งถูกจัดการให้เป็นเครื่องรับหรือสื่อรับปลายทางถึงสกายเลอร์ เพียงกดปุ่ม “ส่ง” บนโทร

ศัพท์สมาร์ทโฟนจากตนเองก็จะรับรู้ได้ทันทีว่าไปสูญหายไปแล้ว ถึงแม้ว่าสกายเลอร์จะตอบกลับไม่ได้ แต่สภาวะอีกภพหนึ่งของชีวิตหลังความตายน่าจะรับได้โดยไม่ต้องกดรับ

แต่ถึงกระนั้นก็ได้หมายความว่า จะตัดขาดจากการฝากธรรมชาติอย่างสิ้นเชิง เพียงแต่มีข้ออ้างที่ว่า

ไม่ต้องรอพระอาทิตย์ท่านต้องโคจรทำงานก่อน ไม่ต้องรอพระพายท่านจะเอื่อยเลาะลัดสัมผัสโลก หรือจะดาโถมพสุธาภิเษกตามพระทัยท่าน จะได้ไม่ต้องพนมมือเร่งด่วน“ทัย”ท่านอยู่เป็นนิจ ยิ่งพระจันทร์ ยิ่งเร่งท่านมิได้เลย ท่านต้องประจงโปรยเสน่ห์อยู่ทั้งคืนทุกคืนติดต่อกันจนจบข้างขึ้น กว่าความคิดคำนึงถึงปลายทางเมื่อใดก็สุดรู้ แล้วถ้าเป็นพระเพลิงเล่า จะยิ่งหนักเข้าไปอีก คงต้องเป็นเรื่องโมโหโกรธา จึงจะพอช่วยรับฝากไปถึงได้ อารมณ์ดี ๆ ไปขอฝากความไปกับท่านก็ถูกพิโรธเอาได้ว่า ท่านเป็นพระเพลิงมิใช่พระอารมณ์ดี

จึงได้แต่มีความหวังว่า คิดหรือพูดอะไรถึงสกายเลอร์ สภาวะธรรมชาติของธาตุ น้ำ ลม ไฟ คงนำพาไปถึงได้ จะช้าหรือเร็วก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ลุดจะคาดเดา

การส่งไลน์จึงเป็นทางเลือกใหม่ที่ดีที่สุดในช่วงขณะนี้ ทำให้ได้ “พูดคุย” กับสกายเลอร์เกือบทุกคืนมีเรื่องเล่า เรื่องสอน และเรื่อง “บ่น” เป็นประจำที่สำคัญไม่ว่าจะเป็นตอนที่สกายเลอร์ยังมีชีวิตหรือจากไปก็ตาม สกายเลอร์จะเป็นฝ่ายรับฟังที่ดีมากเสมอมาตลอด “ไม่ขัดและไม่เถียง” มีความอดทนในการรับฟังเป็นอย่างดี ผู้เขียนถือว่าเป็นคุณสมบัตินิยามของสัตว์เลี้ยง โดยเฉพาะสุนัข การสื่อสารกับสกายเลอร์ผ่าน “ไลน์” ทำให้รู้สึกว่าได้ส่งพลังผ่านตัวอักษรที่แปลเป็นภาพความรู้สึกให้สกายเลอร์ได้ชื่นใจและหลับอย่างสบายอารมณ์ หรืออาจจะกรนด้วยความเคยชินดังตอนที่ยังมีชีวิตอยู่กับเจ้าของก็ตาม

ผู้เขียนรักในการบันทึกเรื่องราวของสกายเลอร์ออกมาในรูปของผลงานศิลปะ ซึ่งแต่ละชุดมีสาระที่แตกต่างกันไป แต่มีต้นเรื่องคือสกายเลอร์เป็นที่มาแห่งแรงคลไ่นในการสร้างสรรค์ร่วมกับบริบทอื่น ๆ

มีประโยคคำกล่าวมากมายเกี่ยวกับสุนัขและเป็นที่รู้กระจายต่อ ๆ กันไปทั่วจนมีทราบดีแน่นอนที่มาของเจ้าของประโยคที่ว่า

“สุนัขเป็นเพื่อนที่ซื่อสัตย์ที่สุดของมนุษย์”
“สุนัขรักเจ้าของและไม่โกรธเจ้าของได้จริง”

หรืออีกหลาย ๆ ประโยคที่ได้ยินกันมานาน คนที่เลี้ยงสุนัขด้วยความรักความเอาใจใส่ต่างยอมรับถึงความจริงนี้ ความผูกพันระหว่างสุนัขกับเจ้าของจึงส่งผ่านการแสดงออกมาอย่างหลากหลาย ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดธุรกิจต่าง ๆ เกี่ยวกับสุนัขในการบริการให้กับเจ้าของสุนัขได้ มีสิ่งอันพึงประสงค์ที่จะให้ต่อสุนัขของตนเอง ผู้เขียนเห็นในความสำเร็จของสุนัขสัตว์เลี้ยงที่มีบทบาทสูงต่อมนุษย์ ในขณะที่เดียวกันก็เกิดความรู้สึกทึ่งใจกับความเชื่อ ความต้องการบริโภคเนื้อสุนัขเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่ยากต่อการรับได้ เป็นความสะเทือนใจอย่างสูงที่เห็นพฤติกรรมนี้ในสังคมมนุษย์โดยเฉพาะสังคมไทย

ความรักความผูกพันต่อสกายเลอร์สามารถสร้างความเมตตาสู่สัตว์อื่น ๆ อย่างง่ายดาย ทั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้เริ่มก่อนสานความสัมพันธ์ ผู้เขียนจึงมีแรงผลักดันอย่างมหาศาลในการบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับสกายเลอร์เป็นผลงานศิลปะในบริบทต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง และหวังว่าด้วยฐานของความรักนี้จะส่งผ่านถึงผู้ชมที่อาจช่วยสนับสนุนหรือเสริมเพิ่มให้เกิดความเมตตาต่อสุนัขทุกตัว และให้เกิดความเข้าใจถึงว่า สุนัขเป็นสัตว์ที่ใกล้ชิดมนุษย์ที่สุดมาเป็นเวลานาน

เป็นเวลาหลายปีที่สกายเลอร์ใช้ชีวิตอยู่ในครอบครัวตนเองและเป็นสุนัขที่เปรียบดังลูกชายไทย จึงเป็นต้นที่มาของการสร้างสรรค์ผลงานหลายชุด ซึ่งผลงานทั้งหมดมีแนวเรื่องที่ต่างกันไป แต่ทว่ามิสสกายเลอร์เป็นตัวสำคัญในการโยงใยความสำคัญต่อกัน โดยเฉพาะผลงานสร้างสรรค์ชุด “สกายเลอร์และฉันในออสเตรเลีย” กับผลงานชุด “ปลากับหมาทำอะไร?” การต้องจากสกายเลอร์ไปต่างแดนทำให้ผู้เขียนได้สนทนากับรูปแบบตัวของสกายเลอร์ ในขณะที่สร้างสรรค์อยู่ที่ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งสามารถลดทอนความคิดถึงได้มาก และการได้สร้าง “ผ้าห่มปลา” และใช้ “ม้าฉาบับด์” แก่สกายเลอร์ในชุด “ปลากับหมาทำอะไร?” ก็สามารถสร้างความหวังที่ช่วยลดความห่วงกังวลและอาการเครียดได้มากขึ้นกัน ซึ่งผลงานทั้ง 2 ชุดนี้ได้ช่วยการต่อยอดพัฒนาการสร้างสรรค์สู่การส่งข้อความถึงสกายเลอร์ใน “ไลน์ถึงสกายเลอร์”

ตรรกะที่เป็นยวียาพิเศษโดยเฉพาะคำสอนทางพุทธศาสนา คือ “ปล่อยวาง” จะเยียวยาอาการเคล็ดทางจิตได้ดีที่สุด ผู้ยึดหลักนี้จะพบกับความว่าง ความสงบ ซึ่งตนเองพบว่ามิใช่จะเป็นเรื่องง่ายของทุกคน การปล่อยวางไม่ได้ จึงยากที่จะพบกับความว่าง

การยึดติด

ความรู้สึกของการยึดติดที่มีการสัมผัสกันมาจนเป็นความเชื่อเป็นประเพณีก็คือ การเผากงเด็ก เผาส่งดี ๆ และที่เชื่อว่าจะทำให้บรรพบุรุษผู้เป็นที่เคารพรักได้รับสิ่งที่ช่วยให้ชีวิตอีกภพมีพร้อมซึ่งความสุขเท่าที่คนในโลกมนุษย์ที่ยังมีชีวิตอยู่เห็นว่าควรส่งอะไรไปบ้าง ด้วยเหตุนี้จากในอดีตและยังคงสืบทอดกันอยู่จึงยังพบเห็นการเผากะดาศที่สร้างเป็นสัญลักษณ์ของก้อนทอง ก้อนเงินส่งให้ผู้ล่วงลับได้มีใช้อย่างเต็มที่ เผาบ้านกระดาศที่สร้างขึ้นอย่างงดงาม มีข้าวรับประทานพร้อม และได้มีพัฒนาการของการส่งผ่านการเผากะดาศเป็นรูปทรงของสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้ที่มีชีวิตไปให้ เช่น รถยนต์ราคาแพง เครื่องมือสื่อสารซึ่งเป็นเทคโนโลยีล่าสุด ไล่เลียงไปจนถึงของใช้ส่วนตัวดังเช่น ชุดชั้นในที่รับรู้ได้ทั้งแบบ “เช็กชี” และ “นำเอ็นดู” ซึ่งนี่ก็คือ “ความรัก” ที่ส่งผ่านไปกับ “พระเพลิง” และ “พระพาย”

การได้ส่งข้อความหรือไลน์ถึงสกายเลอร์โดยตรง นอกจากเป็นกลไกหนึ่งทางจิตวิทยาที่ช่วยให้รู้สึกว่าการส่งข้อความไม่ไกลจากกัน แล้วยังเป็นพฤติกรรมหนึ่งของความผูกพันที่ได้เป็นแรงดลใจในการผลักดันให้ปรารถนาที่จะสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุด “ไลน์ถึงสกายเลอร์” (Line to Skyler) โดยสร้างให้เป็นชุดพัฒนาการใหม่ที่จะส่งสารสู่สังคม ผ่านการส่งข้อความและความรู้สึกต่อสกายเลอร์โดยกำหนดแนวความคิด วัตถุประสงค์ รูปแบบวิธีการ และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับดังนี้

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน “ไลน์ถึงสกายเลอร์”

เป็นความปรารถนาที่จะสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในรูปลักษณะของผืนผ้าโปร่งเบาหลายผืน ในการทำหน้าที่เป็นผืน “ไลน์” ที่บรรจุข้อความ คำสอน ภาพการ์ตูน หรือรูปสติ๊กเกอร์ จากโปรแกรมไลน์ในการทำหน้าที่แสดงความรู้สึกแทนคำพูด รวมทั้งรูปหมู่มวอลปลาที่เป็นสัญลักษณ์แทนตัวของตนเอง ส่งไปยังสกายเลอร์เพื่อนวดบำบัดให้หาหลังที่อ่อนล้าในวัยชราได้แข็งแรง นอกจากนี้ยังปรารถนาที่จะส่งรูปสัญลักษณ์อวัยวะภายในของตนเอง ดังเช่น ปอด หัวใจ สมอง ไต กระดูก และกล้ามเนื้อ ไปทำหน้าที่ร่วมกับมวอลปลาในการบำบัดให้สกายเลอร์มีสุขภาพดี และมีความสุขอยู่ในภาพใหม่ต่อไป

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อสร้างสรรค์เรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ความอาทรต่อ “สกายเลอร์” ด้วยการส่งข้อความภาพต่าง ๆ ผ่านโปรแกรม “ไลน์” ในบริบทของศิลปะอินสตอลเลชั่น
- 2) เพื่อสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ให้ทำงานร่วมกันระหว่างศิลปะกับข้อความ
- 3) เพื่อค้นหาการทำงานร่วมกันของส่วนประกอบทั้งหมด กับมิติแห่งเงาที่เกิดขึ้น
- 4) เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผลงานกับผู้ชม เสมือนผู้ชมได้ร่วมสนทนากับผู้สร้างสรรค์และสกายเลอร์
- 5) เพื่อให้บทละครนี้ช่วยเสริมสร้างให้ผู้ชมเกิดความรัก ความเมตตาต่อสุนัข สัตว์เลี้ยงที่เติมเต็มจิตภพให้เปี่ยมอยู่ในตัวมนุษย์

รูปแบบ วิธีการนำเสนอ

กำหนดสร้างสรรค์ชิ้นงานเป็นผลงานสื่อผสมที่จะนำเสนอเป็นศิลปะอินสตอลเลชั่น (Installation Art) โดยกำหนดพื้นที่การนำเสนอให้เป็นพื้นที่ของการส่งไลน์ถึงสกายเลอร์ มีส่วนประกอบของผืนผ้าโปร่งประมาณไม่น้อยกว่า 10 ผืน สร้างสรรค์ด้วยกรรมวิธีการเย็บติดต่อผ้าและใช้วัสดุประกอบบนผืนผ้าโปร่งในการบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ที่จะส่งถึงสกายเลอร์ ผืนผ้าเกือบทุกผืนมีขนาดความยาวไม่ต่ำกว่า 4 เมตร และทุก ๆ ผืนจะถูกสร้างให้แสดงคุณค่าของความงามจากความรักที่ก่อให้เกิดเป็นความเพียรในการสร้างส่วนประกอบย่อยต่าง ๆ ผ่านทุกฝีเข็มและเส้นด้ายให้ทำงานร่วมกันทั้งหมด เพื่อให้พื้นที่นี้กลายเป็นพื้นที่ของความสุนทรีย์ภายใต้การส่ง “ไลน์ถึงสกายเลอร์”

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ได้เป็นแนวทางหนึ่งของการศึกษาสร้างสรรค์งานศิลปะที่มีส่วนประกอบหลากหลาย และเชื่อมโยงกันระหว่างภาพและข้อความรวมทั้งมิติแห่งเงาที่เกิดขึ้นให้ทำงานร่วมกันในการแสดงออกตามแนวความคิด
- 2) ได้ประสบการณ์จากการแก้ปัญหาต่างๆ ทาง การสร้างสรรค์ด้วยกรรมวิธีแตกต่างไปจากที่เคยสร้างสรรค์มาก่อน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ยิ่งต่อวงวิชาการด้านศิลปะ
- 3) ผู้ชมเกิดความรัก ความเมตตาต่อสุนัข ซึ่งจะมีผลต่อการเมตตาให้กับสัตว์อื่น ๆ ด้วย

การวางแผนความคิด รูปแบบและวิธีการนำเสนอเป็นโครงสร้างอยู่ในมโนทัศน์แล้วนั้น จะเป็นเพียงความคิดขั้นเชิงแรก จำเป็นต้องศึกษาประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อจะส่งเสริมการสร้างภาพให้พิเศษยิ่งขึ้น สำหรับการสร้างสรรค์ชุดนี้ ได้มุ่งสู่การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับคำสอนในวัด ภายวิภาคคน สุนัข และอวัยวะภายใน ศิลปะบนผืนผ้า งานศิลปะกับข้อความ (Art & Text) และงานศิลปะแอฟโพรพริเอชัน (Appropriation Art) ซึ่งเชื่อว่าทั้งหมดนี้จะเป็นตัวช่วยในการสร้างความชัดเจนของรูปลักษณ์และรายละเอียดต่อจินตนาการการสร้างสรรค์ได้อย่างดี

คำสอนในวัด

วัดหลายวัดในจังหวัดเชียงใหม่ จะมีคำสอนเตือนสติให้แก่ผู้คนที่เข้ามาในวัด ไม่ว่าจะเป็นการมาทำบุญฟังเทศน์ หรือจะเข้ามาเพียงการชมสถาปัตยกรรมและภูมิทัศน์ภายในวัดก็ตาม ก็ จะพบเห็นได้ทั่วไป คำสอนจะเป็นประโยคสั้น ๆ เขียนลงบนวัสดุที่มีความคงทนเพียงพอต่อสภาวะดินฟ้าอากาศ เช่น ไม้ แผ่นพลาสติก แผ่นซีเมนต์ และแผ่นดินเผา คำสอนที่เขียนบนแผ่นไม้และแผ่นพลาสติกมักจะแขวนหรือมัดไว้กับต้นไม้ ส่วนแผ่นซีเมนต์และแผ่นดินเผามีความหนักจึงมักจะวางฝังไว้กับฐานเจดีย์ ฐานกำแพง หรือวางฝังกับโคนต้นไม้ใหญ่ในวัด คำสอนเหล่านี้นอกจากจะเป็นคติเตือนใจแล้ว หลายประโยคยังแฝงอารมณ์ขันไว้ด้วย ซึ่งต่างเป็นประโยชน์ต่อการนำไปปฏิบัติใช้กับชีวิต (ภาพที่ 2-3)

ยังมีผู้คนในสังคมอีกมากไม่เข้าวัดไม่อ่านหนังสือธรรมะ ผู้เขียนเห็นว่าคำสอนเหล่านี้ มีความน่าสนใจที่จะนำไปใช้ในงานสร้างสรรค์ โดยปรับเข้าสู่การสอนสกายเลอร์ ที่อาจก่อให้เกิดการสะท้อนความคิดต่อผู้ชมซึ่งเป็นผู้อ่านอีกต่อหนึ่ง ดังเช่นคำสอนที่ว่า

คนเก่ง ๆ มีมาก คนที่หายากคือคนดี
ปรับเปลี่ยนเป็น
“หมาเก่งแสนรู้มีมาก แต่ที่หายากคือหมาแสนดี”

ถ้าอยากเป็นคนก้าวหน้า อย่ามัววิจารณ์คนอื่น
ปรับเปลี่ยนเป็น
“ถ้าเจ้าอยากเป็นหมาก้าวหน้า อย่ามัววิจารณ์หมาอื่น”

อย่าคบคนชั่วเป็นมิตร อย่าทำบัณฑิตให้เป็นศัตรู
ปรับเปลี่ยนเป็น
“เจ้าอย่าคบหมาเจ้าเล่ห์เป็นมิตร และอย่าทำหมาแสนรู้ให้เป็นศัตรู”

ที่สำคัญคำสอนเหล่านี้ยังเอื้อต่อการรับรู้ถึงความรัก ความปรารถนาดีจากผู้ส่งสารด้วย
ดังนั้นคำสอนในวัดทั้งหมด จึงถูกบันทึกภาพไว้ พร้อมนำมาจัดกลุ่มคัดสรรเพื่อหาชุดคำสอน
ที่จะนำไปสร้างสรรค์ร่วมกับสวนภาพ

กายวิภาค คน และอวัยวะภายใน

การวางแผนความคิดที่จะส่งอวัยวะภายในให้เป็นเสมือนตัวแทนอีกอย่างหนึ่งจากตนเอง เพื่อ
เข้าช่วยสร้างพลังให้กับสกายเลอร์ ซึ่งมีปัญหาขาหลังในช่วงวัยชรา นั้น จำเป็นต้องศึกษาถึง
กายวิภาคคน อวัยวะภายใน การทำงานของอวัยวะและศึกษาโครงสร้างภายในของสุนัขด้วย
เพื่อที่จะคัดสรรเข้าสู่การกำหนดรูปทรงในชิ้นผลงาน ปัจจุบันหนังสือทางการแพทย์และ
สารคดีเกี่ยวกับการทำงานของอวัยวะภายในของคนนั้น มีการผลิตขึ้นจากหลายสถานี
โทรทัศน์ของประเทศ โดยเฉพาะช่องรายการ Discovery หรือรายการสารคดีจาก BBC
และ NHK เป็นต้น จะแสดงภาพและคำอธิบายอย่างละเอียดและชัดเจนทำให้เลือกสรรได้ว่า
ต้องการจะใช้อวัยวะนั้น ๆ ส่งไปทำอะไรให้กับสกายเลอร์ (ภาพที่ 4-6)

ศิลปะกับผืนผ้า

การกำหนดโครงสร้างผลงานเป็นผืนผ้าก็เพื่อบรรจุเรื่องราวที่จะส่งไลน์ถึงสกายเลอร์ ถือได้
ว่าเป็นการสร้างงานศิลปะบนผืนผ้า ดังนั้นการศึกษาเกี่ยวกับศิลปะบนผืนผ้า อาจมีส่วนช่วย
ในการสร้างความพิเศษให้กับผลงานได้ยิ่งขึ้น

โดยรวมแล้ว ศิลปะบนผืนผ้าถือว่ามีตัวอย่างผลงานให้ได้ศึกษามากที่สุด เสมือนเข้าสู่พื้นที่
ของศิลปินสตรี ที่เก็บสิ่งละอันพันละน้อยมาประมวลเรียบปักไว้บนผืนผ้า ซึ่งมีทั้งลักษณะของ
งาน “การฝีมือ” และงานศิลปะที่ใช้วัสดุผ้าเป็นสื่อของเรื่องราว ในที่นี้จะนำผลงานตัวอย่าง
มากล่าวถึงดังนี้

ผลงานของ ลอรา แม็คแคฟเฟอร์ตี
Laura McCafferty

ลอรา แม็คแคฟเฟอร์ตี จัดว่าเป็นศิลปินทางด้านงานผ้าและสิ่งทอ (Textile artist) ผลงานจะเป็นการบันทึกลงบนผืนผ้าเป็นเรื่องราวสิ่งที่พบเห็นในสังคมรวมทั้งผู้คนใกล้ตัวและใกล้บ้าน ผลงาน “At the line” เป็นเรื่องราวของศิลปินกำลังตากผ้า ศิลปินใช้กรรมวิธีผสมผสานกันบนผืนผ้า เช่น พิมพ์สกรีน เย็บติดปะ ปักและภาพประกอบร่วมกัน² (ภาพที่ 7)

ส่วนผลงาน “Dare to be different” เป็นเรื่องราวที่นำมาจากอากัปภิกขิริยาของผู้โดยสารในรถไฟจากการเดินทางในประเทศญี่ปุ่น และด้วยเพราะศิลปินนิยมชมชอบผลงานภาพพิมพ์ญี่ปุ่นในอดีต จึงได้อธิพลมาสร้างสรรค์ในผลงานตนเอง โดยการปรับเปลี่ยนเสื้อผ้าของผู้โดยสารใหม่ ให้มีลวดลายที่น่าสนใจจากมุมมองของศิลปินซึ่งได้เล่าว่า

“โตเกียวในเดือนมีนาคม 2006 เป็นเรื่องที่ย่อยไม่ได้เลยที่ฉันต้องติดอยู่ในช่วงเวลาที่วุ่นวาย และแน่นที่ซึ่งมีความสงบยามเย็นในช่วงเวลารีบเร่ง ในขณะที่เดินทาง ฉันมองไปที่กลุ่มคนที่นั่งหลับหงกในท่าต่างๆ ลายดอกไม้ที่อยู่ภายในใจของฉันก็ถูกโยกย้ายมาวางไว้บนชุดเสื้อผ้าของคนเหล่านี้ ซึ่งก็เป็นแรงบันดาลใจจาก ชุดงานภาพพิมพ์สีของญี่ปุ่นที่ครอบคลุมด้วยความงดงามของผ้ากิโมโน”³ (ภาพที่ 8)

ภาพพิมพ์สีของญี่ปุ่นมักจะเป็นเรื่องชีวิตประจำวัน ช่วงพิมพ์แกะแม่พิมพ์ไม่มีฝีมือสูงในการนำจินตนาการของศิลปินออกมา และนิยมสร้างลวดลายบนกิโมโนอย่างงดงาม รวมทั้งการใช้พื้นที่ว่างได้เป็นอย่างดี ทำให้ผลงานที่มีลักษณะแบนแบบ 2 มิติ มีความงามพิเศษยิ่ง ผลงานของแม็คแคฟเฟอร์ตีหลายชิ้นได้รับอิทธิพลทางรูปแบบองค์ประกอบศิลป์มาโดยตรง เช่น ผลงาน “เดินทอดน่องพักผ่อนในบ่ายวันเสาร์ (Strolling on a Saturday Afternoon)” ภาพคน 3 คน ยืนหันหลังให้กับผู้ชมได้รับอิทธิพลมาจากภาพพิมพ์แกะไม้ของ ฮอกุไซ (Hokusai) ศิลปินญี่ปุ่นสมัยเอโดะ หรืออาจกล่าวได้ว่าแม็คแคฟเฟอร์ตีหยิบยืมมาจากผลงานของ ฮอกุไซ ซึ่งเข้าข่ายที่เรียกว่าเป็นศิลปะแอฟโฟรปริเอชั่น ศิลปะแห่งการหยิบยืม⁴ ผลงานต้นแบบคือ “1 ในชุดผลงาน 36 วิวของภูเขาไฟฟูจิ” ซึ่งเป็นภาพมุมมองภูเขาไฟฟูจิจากระเบียงศาลาวัดซาไซ วัดแห่ง 500 อรหันต์ (The Sazai Pavillion of The Temple of Five Hundred Rakan)⁵ (ภาพที่ 9-10) แม็คแคฟเฟอร์ตีกล่าวถึงผลงานของตนเองว่า

“ฉันทำงานในเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตประจำวันปกติธรรมดาที่เกิดขึ้นทุก ๆ วัน ฉันรวบรวมภาพที่ครอบงำอยู่ในใจ ซึ่งมักจะเป็นลักษณะเฉพาะของเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เรื่องบังเอิญที่เกิดขึ้นเป็นภาพในชีวิตประจำวัน ภาพจากประวัติศาสตร์ศิลปะจากศิลปะร่วมสมัย และจากวัฒนธรรมป๊อปผ่าน การวาดเส้น ฉันสร้างรูปเหมือนจากข้อมูลหลากหลาย สร้างพื้นที่ว่างที่เป็นตัวรองรับอิริยาบถของร่างกายในลักษณะของการเล่าเรื่อง ฉันได้สร้างความต่างกันระหว่างสิ่งละอันพันละน้อยกับความขึงขังจริงจัง ซึ่งเป็นดังวิถีของการท้าทาย หรือประลองการหยั่งรู้ทั้งหลายผ่านการสร้างที่เข้าประชิดใกล้กับความแตกต่างระหว่างสถานที่ ฉันใช้วิธีการวาดเส้น สิ่งทอ ฟิล์ม และข้อความในการสำรวจค้น ความคิดทั้งหลายในการสร้างสรรค์ขึ้นและการลดทอนลง ซึ่งบางทีก็ทำให้ได้อะไรที่เป็นความละเอียดอ่อนจากภาวะยุ่งเหยิง สับสนเกินกว่าอะไรที่คาดถึง”⁶

ชิ้นผลงานของศิลปินที่เริ่มทำมาจะเป็นชิ้นเล็ก ๆ ต่อมาได้ขยายขนาดใหญ่ขึ้น ซึ่งจากภาพประกอบจะเห็นถึงขนาดของงานที่เป็นสัดส่วนกับตัวศิลปินเอง ทิศทางศิลปะที่ศิลปินนิยมใช้คือ รูปทรงซึ่งเป็นตัวหลักของเรื่องราว เส้น สี และลวดลาย จะทำงานร่วมกันในการสร้างรายละเอียดให้มีความพิเศษงดงาม ส่วนการใช้ที่ว่างจะใช้ในการคั่นเน้นรูปทรงหรือบางส่วนของรูปทรงให้แสดงตัวชัดเจน เป็นผลงานที่อธิบายถึงความอ่อนหวาน ละเมียดละไมของศิลปิน โดยเฉพาะเส้นที่ประกอบยึดโยงกันเป็นรูปทรง และโครงสร้างผลงานต่างล้วนเต็มไปด้วยเส้นแห่งความรู้สึก

การใช้สิ่งทอในงานสร้างสรรค์ที่จะนำเสนออีก 2 ตัวอย่างคือ ผลงานของศิลปิน เทรซี อีมิน (Tracy Emin) และศิลปินยอร์ก้า โชว์ นิแบร์ (Yinka Shonibare)

ผลงานขอ insซี่ อีมิน
Tracy Emin

เตรซี อีมิน ศิลปินสตรีชาวอังกฤษผู้ใช้กรรมวิธีเย็บตัดติดปะผ้าเช่นเดียวกัน แต่เรื่องราวไม่ได้เป็นสภาพคนที่เห็นอยู่ทั่วไปในสังคม หรือบนถนนสาธารณะดังเช่นเม็คแคฟเฟอร์ดี แต่กลับเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเองในประเด็นเรื่องเพศ

อีมินเป็นศิลปินในกลุ่ม “Young British Artists” (YBAs) ผลงานที่โด่งดังคือ “Everyone I

Have Slept With 1963-1993”, “My Bed” และ “The Last Thing I Said To You is Don’t Leave Me Here” อิมินได้รับรางวัลสำคัญคือ Turner Prize ในปี ค.ศ.1999 ซึ่งเป็นรางวัลที่จัดขึ้นตั้งแต่ปี 1984 เพื่อมอบให้แก่ศิลปินที่มีผลงานโดดเด่นและมีอายุไม่เกิน 50 ปี ผลงานที่อิมิน สร้างสรรค์ขึ้นมีจิตรกรรม สิ่งทอ ประติมากรรม ไปถึงวิดีโอ ศิลปินแสดงรายละเอียดของชีวิตลงบนผลงานด้วยวิธีทางที่ตรง เปิดเผย และมีพลังแรงมาก เรื่องหลักๆ คือความรุนแรงทางเพศ ความเป็นมารดา การทำแท้ง และเพศสัมพันธ์ในอดีต

ผลงานที่จะนำมากล่าวในที่นี้คือ ชุดผ้าห่มเย็บตกแต่ง (appliqué blankets) ซึ่งเป็นชิ้นงานที่ศิลปินใช้ผ้าตัดต่อประกอบเป็นคำและวลี เมื่อพิจารณาถึงการใช้ทัศนธาตุทางศิลปะ จะพบว่าศิลปินแสดงความพิเศษของการจัดวางและเลือกสรรผ้าสีและลวดลาย รวมทั้งการนำวัสดุสำเร็จมาจัดวางไว้ด้วยกันอย่างมีพลังและสามารถรับรู้ได้ถึงสตรีเพศ แต่การรับรู้ทางความหมายจะเต็มไปด้วยความรุนแรงทางความรู้สึกของศิลปินที่ถ่ายทอดผ่านคำและวลีทั้งหมดดังข้อความใน Exhibition review เมื่อครั้งศิลปินแสดงนิทรรศการที่ใช้ชื่อในเชิงตั้งคำถามว่า “Love is What You Want”

“...ผ้าห่มที่เต็มไปด้วยภาษาที่ก้าวร้าว วลีที่อิมินเย็บติดปะลงไปในนั้น เป็นเรื่องข้อสรุปของการถูกข่มขืน กระทำซ้ำเรา ที่โยนออกมาจากชีวิตที่ผ่านมาของเธอ ความจริงที่ว่าวลีเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นในวิถีที่ปรากฏอยู่ในผ้าห่มของอิมิน เป็นการเสนอถึงการสะท้อนกลับที่เป็นผลกระทบต่อเธอ...”⁷ (ภาพที่ 12-14)

ในด้านการใช้ผ้าสร้างสรรค์ผลงานของศิลปิน ยิงก้า โซนิบาร์ (Yinka Shonibare) จะแสดงความชัดเจนของลวดลาย และสีผ้าสีสดซึ่งมักจะเป็นคู่สีตรงข้ามที่แสดงตัวดึงดูดสายตาได้จากระยะไกล

ผลงานของ ยิงก้า โซนิบาร์
Yinka Shonibare

ยิงก้า โซนิบาร์ เป็นศิลปินเชื้อสายไนจีเรีย ถือกำเนิดในลอนดอน และเป็นอีกผู้หนึ่งที่ได้รับรางวัล Turner Prize ในปี ค.ศ.2004 ศิลปินได้พบว่าผ้าแอฟริกัน ซึ่งมีลวดลายและสีสดใสสะดุดตานั่น แท้จริงแล้วไม่ใช่ผ้าที่สร้างสรรค์ขึ้นจากชาวแอฟริกัน แต่เดิมเป็นผ้าฝ้ายบาติกจากอินโดนีเซีย แต่เนื่องจากในช่วงเวลาที่อินโดนีเซียตกอยู่ภายใต้การปกครองของดัตช์ ชาว

ดัทซ์ได้ตั้งโรงงานผลิตผ้าขึ้นสำหรับตลาดในอินโดนีเซีย แต่ทว่าตลาดไม่เป็นที่นิยมในอินโดนีเซียจึงได้นำไปขายต่อที่ West Africa ปรากฏว่าได้รับความนิยมมาก ต่อมาภายหลังก็ถูกชาวอังกฤษทำการลอกเลียนแบบผลิตขึ้นขายเอง แอฟริกันรับมาใช้กันอย่างเป็นที่พอใจ ยิ่ง กลายเป็นลักษณะสำคัญและเป็นสัญลักษณ์ต่อชาวโลกถึงความเป็นแอฟริกัน

ศิลปินเห็นถึงความเข้มข้นของการเป็นเจ้าของานิคม ในการครอบครองแม้กระทั่งรสนิยมความชอบของคนแอฟริกัน ศิลปินเล่าว่า ตนเองเข้าใจมาเสมอว่าผ้าเหล่านี้คือแอฟริกัน แต่กลับกลายเป็นสิ่งที่ควบคุมโดยผู้ใช้อำนาจอย่างเบ็ดเสร็จ แม้กระทั่งสิ่งที่ควรจะได้นำเสนอความเป็นแอฟริกัน ก็ยังไม่สามารถบรรลุผลต่อความคิดสร้างสรรค์ที่จะนำมาจินตนาการเป็นประวัติศาสตร์ของเผ่าพันธุ์ตนเองได้⁸

ความเข้าใจใหม่นี้นำมาซึ่งแรงดลใจในการนำผ้าลายสีสดจากร้านแอฟริกันในตลาดอังกฤษ มาสร้างสรรค์เรื่องราวที่ “เหน็บแนม” เจ้าของานิคมอีกต่อหนึ่ง ศิลปินใช้ผ้าลายเหล่านี้ตัดชุดเสื้อผ้าในสไตล์วิคตอเรีย (ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่อังกฤษครอบครองแอฟริกัน) เป็นการแสดงความขัดแย้งอย่างรุนแรงจากความเป็นจริง ชุดเสื้อผ้าที่สีอ่อนหวาน ระบายเชิงชายพร้อมตกแต่งด้วยผ้าลูกไม้หรือชุดเสื้อผ้าอันทรงภูมิของสตรีและบุรุษชนชั้นสูงต่างถูกแทนที่ด้วยผ้าฝ้ายสีส้ม “จุดขาด” ลวดลายเต็มทั้งชุด นอกจากนี้ศิลปินยังใช้หุ่นสวมเสื้อผ้าที่มีผิวสีน้ำตาลแทนสีผิวขาวแอฟริกันและตัดส่วนศีรษะออก ซึ่งศิลปินให้สัมภาษณ์ว่า ศิลปินคิดเกี่ยวกับขุนนางชั้นสูงของอังกฤษในช่วงเวลาของการล่าอาณานิคม ความคิดที่เกิดขึ้นคือ ต้องการสร้างหุ่นจำลองเพื่อล้อเลียนเสียดสีพวกขุนนาง จับใส่เสื้อผ้าชุดลายแล้วตัดศีรษะออก เป็นการอุปมาสำหรับสิ่งปัจจุบัน ซึ่งสำหรับตัวศิลปินแล้ว มันเกี่ยวกับเรื่องล้อเลียนและเสียดสีมากกว่า⁹ (ภาพที่ 15-20)

ตัวอย่างการใช้ผ้าในการสร้างสรรค์ผลงานของแต่ละศิลปิน จะมีเรื่องราวที่แตกต่างกันเป็นตัวเองออก และมีวิธีการจัดการใช้วัสดุโดยเฉพาะผ้าลาย ผ้าสี ในวิธีการนำเสนอที่แตกต่างกันด้วย แม้จะมีกรรมวิธีทางเทคนิคการเย็บตกแต่งเหมือนกัน ดังเช่น ผลงานของเม็คคอฟเฟอร์ต์และอิมินก็ตาม

ผู้เขียนเห็นว่าการใช้วิธีการเย็บเนาต้นขึ้นลงไปข้างหน้าอย่างปกติที่มีมาช้านานของการเย็บผ้าเป็นวิถีทางที่น่าสนใจและเหมาะสมที่สุดในการนำมาใช้กับการสร้างสรรค์ผลงานของตนเอง โดยเฉพาะเมื่อเข้าสู่การดูในระยะใกล้ฝีมือทั้งหมดจะให้คุณค่าความงามได้อย่าง

ชัดเจน พร้อมกันนั้นก็ไม่ได้สร้างความยุ่งยากทางเทคนิคที่อาจมีผลกระทบต่อการสร้างสรรค์ที่สำคัญศิลปินทั้ง 3 ตัวอย่างนี้ ได้แสดงให้เห็นชัดเจนว่า การใช้ผ้าสี ผ้าลายนั้น นำเสนอ และจัดการอย่างไรจึงจะส่งผลกระทบต่อแนวคิดและความน่าสนใจ โดยเฉพาะศิลปินยิ่งกำ โชนิแบร์ การใช้ผ้าลายได้ให้อิทธิพลต่อผู้เขียนในการปรับเข้าสู่การสร้างสรรค์ของตนเองซึ่งเป็นแนวคิดตรงข้าม ด้วยการนำผ้าลายมาสร้างสรรค์ในเชิงของความรัก ความอ่อนหวาน ที่จะส่งไปยังสกายเลอร์

ศิลปะกับข้อความ (Art and Text)

ผลงานศิลปะที่ศิลปินสร้างสรรค์ให้มีเนื้อหาทำงานร่วมกับข้อความตัวอักษรนั้น ได้เป็นที่นิยมมากในยุคของศิลปะคอนเซ็ปทวล นอกจากมีอิทธิพลต่อศิลปินในยุคโพสต์โมเดิร์นและศิลปะในช่วงเข้าสู่สหัสวรรษ (Millennium) แล้วยังคงเป็นที่นิยมของศิลปินร่วมสมัยหลายคนด้วย ซึ่งการใช้ภาพและตัวอักษรของแต่ละศิลปินจะมีความพิเศษต่างกันไป ในที่นี้จะยกตัวอย่างผลงานของศิลปิน ดังนี้

“หนึ่งกับสามเก้าอี้” (One and Three Chairs) ค.ศ. 1965 ผลงานของศิลปินคอนเซ็ปทวลชาวอเมริกัน โจเซฟ โคซูท (Joseph Kosuth) ซึ่งมุ่งเน้นเรื่องของความคิดเป็นประเด็นสำคัญ หนึ่งกับสามเก้าอี้ นำเสนอเป็นเก้าอี้จริงตั้งอยู่ตรงกลาง ด้านซ้ายเป็นภาพถ่ายรูปเก้าอี้ตัวนี้ ส่วนด้านขวาเป็นข้อความ จากพจนานุกรมอธิบายถึงความหมายของเก้าอี้¹⁰ (ภาพที่ 21)

เก้าอี้ตัวหนึ่งนำเสนอเป็นเก้าอี้สามตัว สร้างการปะทะและการรับรู้ต่อผู้ชมที่เห็นได้จริงตามชื่อผลงาน เป็นดังเช่น ความคิดเชิง “เล่นคำเล่นสำนวน” ออกมาเป็นผลงานศิลปะที่สร้างอารมณ์ขันกับการไม่คาดคิดของผู้ชมในการนำเสนอตรง แบบง่าย ๆ และเป็นความจริงที่สุด เช่นเดียวกับผลงาน “สี่สีสี่คำ” (Four Colors Four Words) ค.ศ.1966 นำเสนอเป็นประติมากรรมนีออนด้วยตัวอักษร 4 คำแต่ละคำมีสีต่างกัน 4 คำก็จะมี 4 สี “ลูกเล่น” ทางความคิดและวิธีการนำเสนอที่ดึงดูดความสนใจด้วยตัวอักษรนีออน สีแสงที่เจิดจ้า สร้างการจดจำและความชื่นชมในความฉลาดของศิลปิน (ภาพที่ 22)

การใช้ตัวอักษรแสดงคามหมายร่วมกันกับภาพเมื่อนำเสนอโดยศิลปินสตรีชาวอเมริกัน บาร์บารา ครูเกอร์ (Barbara Kruger) ก็จะทำให้การรับรู้ที่ต่างกันอย่างสิ้นเชิง ในขณะที่ โคซูท ใช้

ภาษาและภาพลักษณ์ที่ปรากฏเป็นการ “เล่นคำ” กับผู้ชม ครูเกอร์ก็ใช้ภาษาและภาพเช่นกันในการจูงใจผู้ชม ด้วยการเยาะเย้ย ถากถาง ตั้งคำถามต่าง ๆ นานาต่อสังคม

ศิลปินมีภูมิหลังจากการเป็นนักออกแบบกราฟิก มีประสบการณ์ทำงานด้านนิตยสารหลายฉบับ เคยเป็นทั้งอาร์ตไดเรกเตอร์และบรรณาธิการภาพ นอกจากนี้ยังสอนในสถาบันทางศิลปะหลายแห่งด้วย ศิลปินนิยมใช้คำ ข้อความร่วมกับภาพถ่าย ใช้สีดำ แดง และขาว จนกลายเป็นลักษณะเฉพาะของศิลปิน รูปแบบตัวอักษรตัวใหญ่ เอน เรียบ เก๋ลิ้ง ของรูปแบบ “Futura Bold Italic” คือตัวอักษรที่ศิลปินนิยมชมชอบ ส่วนภาพถ่ายจะเลือกมาจากนิตยสารหรือภาพเก่าที่ตีพิมพ์เป็นที่รู้จัก นำมาสร้างอยู่ร่วมกัน ในการแสดงความคิดต่าง ๆ ที่ศิลปินต้องการจะโต้แย้ง จากคำสั้น ๆ ที่จูงใจผู้ชม ก็ได้พัฒนาออกเป็นข้อความที่ซับซ้อนของการตั้งคำถาม ประชด ถากถางสังคมเกี่ยวกับสิทธิสตรี เพศสภาพ บริโภคนิยม ชนชั้น ความเป็นปัจเจก และความปรารถนา¹¹

ผลงานของครูเกอร์ แสดงความชัดเจนทั้งข้อความและภาพ การใช้เพียงสีดำ แดง และขาว กับรูปแบบตัวหนังสือหนาคม สร้างพลังปะทะอย่างรุนแรงกับความหมายทั้งที่ตรงไปตรงมา และมีนัยยะแฝง นอกจากการนำเสนอในพื้นที่ทั้งส่วนผนัง พื้น และเพดานแล้ว ครูเกอร์ยังขยายไปสู่พื้นที่สาธารณะด้วย คือทั้งในสวนสาธารณะ สถานที่สำคัญ สถานีรถไฟ และที่สาธารณะอื่น ๆ นำเสนอเป็นบิลบอร์ดขนาดใหญ่บ้าง โปสเตอร์บ้าง ข้างรถโดยสารประจำทางบ้าง บนตัวรถเมล์ บนเสื้อยืด หรือแม้แต่บนถุงช้อปปิ้ง ซึ่งทั้งหมดจะมีทั้งคำบอกเล่า และคำถามจูงใจผู้ชม (ภาพที่ 23-26)

เมื่อภาพและตัวอักษรถูกนำมาเป็นสื่อสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินสตรี ชีริน เนชาท (Shirin Neshat) รูปแบบตัวอักษร มิได้แข็งคมกริบเปล่งขนาด และมีความแรงดังที่ครูเกอร์นำเสนอตรงกันข้าม ตัวอักษรเขียนเปอร์เซีย สะบัดปลายน้ำหนัก่อนแก่ รับส่งจังหวะเรียงแถวอย่างงดงามอยู่บนใบหน้าและตามร่างกาย ก็สามารถเรียกแรงดึงดูดและแรงปะทะเช่นกัน กับการใช้ภูมิหลังและวัฒนธรรมของตนเองในการสร้างสรรค์ที่มุ่งเน้นสู่สาระของสตรีอิหร่านที่อยู่เบื้องหลังผ้าคลุม

การเดินทางมาศึกษาที่ประเทศสหรัฐอเมริกาตั้งแต่อายุ 17 ปีและกลับประเทศไม่ได้เพราะการปฏิวัติอิสลามในประเทศอิหร่าน ค.ศ.1979 ทำให้ศิลปินใช้ชีวิตอยู่ในต่างแดน จนกระทั่ง ค.ศ.1993 ได้มีโอกาสกลับไปเยี่ยมประเทศบ้านเกิดเป็นครั้งแรก สิ่งที่พบเห็นทำให้ศิลปิน

ตกใจ เพราะแตกต่างจากความทรงจำเดิมที่มีประสบการณ์มาในอดีต จากอิหร่านภายใต้การปกครองของกษัตริย์ เรซา ปาห์เลวี (Reza Pahlavi) กลายเป็นสาธารณรัฐอิสลาม ผลจากความตระหนกต่อวัฒนธรรมที่เพิ่งประจักษ์ทำให้ศิลปินต้องการที่จะใช้ประสบการณ์อธิบายออกมาโดยเริ่มจากเรื่องราวของสตรีอิหร่าน ข้อเท็จจริงทางสถานะของสตรี¹²

ผลงานชุดแรกของศิลปินคือ “ผู้หญิงของพระเจ้าอัลเลาะห์” (Women of Allah) เริ่มจาก ค.ศ. 1993 เป็นภาพถ่ายขาวดำ สตรีที่ไม่ได้คลุมหน้า มือ และเท้า เคียงคู่กับปืนและดอกไม้ ข้อความตัวอักษรตรงตามพาดพิบอยู่บนใบหน้า มือ และเท้า ซึ่งศิลปินคัดสรรเรื่องราวมาจากนักเขียนสตรีอิหร่าน เป็นการพูดอย่างตรงไปตรงมาเกี่ยวกับปัญหาทางเพศสภาพ ในอิหร่านช่วงหลังปฏิวัติ มุ่งประเด็นไปที่ความสับสนของสังคม กล่าวถึงสิ่งที่ผู้หญิงอิหร่านไม่สามารถจะพูดได้ และจิตวิญญาณที่พวกเธอมีอยู่ ปืนที่อยู่ในภาพหลายภาพก็เพราะศิลปินปรารถนาให้เป็นสัญลักษณ์ความรุนแรงในชีวิตความเป็นอยู่ของสตรีอิหร่าน และความเจ็บปวดของการเป็นสตรีเพศ¹³ นอกจากนี้ เนซาท ยังสร้างสรรค์ผลงานวิดีโอแสดงถึงปัญหาที่ซับซ้อนสถานภาพของเธอระหว่าง 2 โลก ซึ่งก็คือระหว่างฝั่งตะวันตกกับสังคมอิสลาม

ผลงานของเนซาท แม้ผู้ชมที่ไม่สามารถเข้าใจในภาษา แต่สามารถประจักษ์ได้ถึงความสุขทรีและความสะท้อนอารมณ์ไปพร้อม ๆ กัน ด้วยเพราะความชัดเจนของการสื่อสาร ภาพที่คมชัดของสตรี อาวุธ และอักขระอันงดงามของโลกอิสลาม

ผลงานศิลปะที่นำมากล่าวถึงนี้ เป็นการสร้างสรรค์ภาพร่วมกับข้อความในการแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกของศิลปินแต่ละคน ถึงแม้ว่ารูปแบบโครงสร้างของผลงานจะไม่ได้ให้อิทธิพลต่อผู้เขียนก็ตาม แต่ทว่าผลงานของศิลปินเหล่านี้ได้เปิดประเด็นคิดของการใช้ตัวอักษร นำเสนอออกมาอย่างหลากหลายให้ได้ศึกษาและค้นหาวิธีการของตนเองที่จะใช้ทั้งภาพและข้อความเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร นอกจากนี้ยังสนับสนุนให้จินตนาการถึงการส่ง “ไลน์ถึงสกายเลอร์” ในบริบทของตัวเองที่แตกต่างไปจากชุดที่เคยสร้างสรรค์มา

งานศิลปะแอฟโฟรโพริเอชัน (Appropriation Art)

ศิลปะศิลปะแอฟโฟรโพริเอชัน เป็นส่วนหนึ่งของศิลปะหลังสมัยใหม่ (Postmodern) เป็นที่นิยมของศิลปินทั่วโลก ลักษณะผลงานจะเป็นความคิดสร้างสรรค์ที่ศิลปินหยิบยืมชิ้นงานศิลปะสำคัญของโลกมาสร้างสรรค์ใหม่ด้วยความคิดใหม่ แต่คงลักษณะทางกายภาพให้ผู้คนจดจำได้ว่า รูปต้นแบบคือรูปผลงานของใคร นอกจากงานศิลปะชิ้นสำคัญแล้ว ยังมีการหยิบยืมรูปจากงานโฆษณา บุคคลสำคัญ ดารา หรืออื่น ๆ ที่เป็นที่รู้จักกันทั่วโลกมาใช้ด้วย

คำว่า “แอฟโฟรโพริเอชัน” มีการอธิบายที่มักอ้างถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ถูกหยิบยืมมาสร้างสรรค์ชิ้นใหม่ สิ่งที่ยืมมา อาจหมายถึง ภาพ รูปทรง หรือรูปแบบต่าง ๆ จากประวัติศาสตร์ศิลปะ จากวัฒนธรรมป๊อปปูล่า หรือวัสดุและเทคนิคต่าง ๆ จากสิ่งที่ไม่เป็นศิลปะ เมื่อเข้าสู่ช่วงทศวรรษ 1980 คำศัพท์นี้ใช้กันมากขึ้นด้วยการเรียกลักษณะพิเศษเฉพาะที่ศิลปินนำเอาผลงานของศิลปินอื่นมาสร้างสรรค์ชิ้นเป็นผลงานชิ้นใหม่ ซึ่งงานชิ้นใหม่นี้อาจมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่เปลี่ยนแปลงจากต้นแบบมาก¹⁴

ผลงานของศิลปินยิ่งก้า โซนิแบร์ หลายชิ้นจัดเป็นศิลปะแอฟโฟรโพริเอชัน โซนิแบร์หยิบยืมผลงานประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตกมาสร้างสรรค์ในบริบทของการล้อเลียนและดากดาง เช่น ผลงาน The Swing, The Confusion และ Mr. and Mrs. Andrews (ภาพที่ 28-33)

ลักษณะการหยิบยืมรูปที่เป็นที่รู้จักมาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชิ้นใหม่ ได้มีส่วนสนับสนุนให้ผู้เขียนนำสติกเกอร์จากโปรแกรมไลน์มาใช้ในผลงาน โดยเฉพาะชุดที่เป็นที่รู้จักกันทั่วโลกคือ การ์ตูนสติกเกอร์มูน (Moon) โคนี (Cony) และ เจมส์ (Jame) (ภาพที่ 34)

ทั้งนี้เพราะการ์ตูนสติกเกอร์เหล่านี้สามารถแสดงความรู้สึกแทนคำพูดได้ และบางครั้งก็จะมีตัวอักษรประกอบร่วมในการเพิ่มความเข้าใจ

การสร้างความสำเร็จต่อชิ้นงานและภาพรวมของผลงานจำเป็นต้องทำการวิเคราะห์ผลงานซึ่งจะทำการอธิบายทั้งหมดโดยเริ่มจากองค์ประกอบของผลงาน การใช้ทัศนธาตุทางศิลปะและการแทนค่าความหมาย การนำเสนอพื้นที่ไลน์ถึงสกายเลอร์ มิติเงาสุนทรีเยที่สนับสนุนทุกผืนไลน์ และการรับและการถ่ายทอดใหม่ ดังนี้

องค์ประกอบของผลงาน

ผลงานชุด “ไลน์ถึงสกายเลอร์” ได้สร้างขึ้น 2 ชุดคือ ชุดสี 10 ชิ้น และชุดขาว 8 ชิ้น ทั้ง 2 ชุดจะใช้ผืนผ้ายาวสีขาวโป่งบางเป็นพื้นรองรับสาระของการส่งความรักและการเยียวยาสุขภาพสกายเลอร์ในช่วงหลังความตาย โครงสร้างองค์ประกอบจึงเป็นผืนผ้าแนวยาวขนาด 4.20 เมตร กว้าง 74 เซนติเมตร จัดวางทุกรูปทรงอย่างเรียบง่ายไม่ซับซ้อน เป็นแนวยาวลงตามผืนผ้า สลับกับข้อความต่างๆ เพื่อให้ง่ายต่อการสื่อสาร สิ่งที่มีในผืนผ้าแต่ละผืนคือ ข้อความ สติกเกอร์การ์ตูนไลน์รูปร่างสุนัข รูปโครงกระดูกส่วนขาและเท้า โครงกระดูกมือ และขาคน อวัยวะภายในต่าง ๆ ของคน และกลุ่มมวลปลาหลากสีสั้น (ภาพที่ 35-36)

ทัศนธาตุทางศิลปะและการแทนค่าความหมาย

ทัศนธาตุทางศิลปะที่มีบทบาทสำคัญในผลงานชุดนี้คือ รูปทรง รูปร่าง เส้น สี ลักษณะผิว และที่ว่าง ซึ่งทัศนธาตุทางศิลปะเหล่านี้อยู่ในรูปลักษณะของวัสดุผืนผ้าโป่ง ข้อความ สติกเกอร์การ์ตูน รูปร่างสุนัข โครงสร้างภายในของสุนัข รูปร่างอวัยวะภายนอกและภายในของคนและสุนัข และกลุ่มปลา ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ได้ทำหน้าที่แทนค่าความหมายต่าง ๆ ดังนี้

ผืนผ้าโป่ง เทียบเป็นทัศนธาตุทางศิลปะที่จัดได้ว่าเป็นทั้งรูปทรงและรูปร่าง ผ้าโป่ง ซึ่งกำหนดให้เป็นผืนผ้ายาวก็เพื่อแทนค่าเป็น 2 ความหมายคือ เป็นทั้งผืนส่งข้อความและผืนผ้ายาวที่เป็นเสมือนแถบเส้นบางเบา อ่อนโยน ให้การรับรู้ได้ถึงผืนแผ่นที่ล่องลอยไปยังสกายเลอร์ได้

ข้อความ ข้อความมีรูปลักษณะทางทัศนธาตุทางศิลปะเป็น เส้น เมื่อประกอบกันเป็นกลุ่มประโยคแล้วสามารถให้การรับรู้ทางตาที่เป็นลักษณะผิว (texture) ได้ด้วย ข้อความในที่นี้เป็นสาระที่จะพูดหรือส่งความไปยังสกายเลอร์ ข้อความจะเป็นคำสอน คำเตือน เพื่อให้ใช้ชีวิตในวิถีที่ดี ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ข้อความโดยรวมแล้วมีที่มาจากคำสอนในวัด เมื่อนำมาใช้กับสุนัขจึงได้มีการปรับเปลี่ยนคำ แต่ถึงกระนั้นก็ยังมีความหมายที่ผู้ชมใช้เตือนสติตนเองได้ และเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้กับชีวิตให้มีความสุขและมีคุณค่า (ภาพที่ 37-38)

สติกเกอร์ สติกเกอร์ซึ่งอยู่ในรูปลักษณะของตัวการ์ตูนจึงถือว่าเป็นรูปทรงหรือรูปร่างของทัศน

ธาตุทางศิลปะ ในโปรแกรม “ไลน์” สติ๊กเกอร์การ์ตูนจะให้มาพร้อมกับโปรแกรมเพื่อส่งสื่อสารความรู้สึกต่อกัน สติ๊กเกอร์ที่เลือกใช้ในที่มีชื่อ มูน (moon) โคนี (cony) และเจมส์ (Jame) เหตุที่เลือกทั้ง 3 ตัวนี้ เพราะเป็นที่รู้จักของผู้ใช้โปรแกรม “ไลน์” ทั่วโลกเป็นสติ๊กเกอร์การ์ตูนที่ได้รับการออกแบบให้แสดงอารมณ์ความรู้สึกผ่านสีหน้าและท่าทางอย่างเต็มที่ สามารถสื่อแทนคำพูดได้เป็นอย่างดี ดังนั้นสติ๊กเกอร์เหล่านี้จึงทำหน้าที่เป็นเสมือนตัวแทนความรู้สึกของผู้เขียน ซึ่งเป็นผู้ส่งความรู้สึกไปยังสกายเลอร์ (ภาพที่ 39)

รูปร่างสุนัข ในที่นี้จัดเป็นรูปร่าง และสีของทัศนธาตุทางศิลปะ รูปร่างสุนัขทั้งหมดคือสัญลักษณ์แทนตัว “สกายเลอร์” ทุกรูปร่าง ทุกอากัปกิริยาที่สร้างขึ้นจะใช้ผ้าโปร่งสีอ่อนเบา เพื่อแสดงสภาวะของการอยู่อีกภพหนึ่งของสกายเลอร์ (ภาพที่ 40)

โครงสร้างภายในของสุนัข เป็นทัศนธาตุทางศิลปะที่ถือว่าเป็นรูปร่าง รูปทรงและสีแสดงส่วนของโครงกระดูกทั้งตัวบ้าง ส่วนขาหลังและส่วนเท้าบ้าง ด้วยเพราะในช่วงวัยชราจะจากไป สกายเลอร์มีปัญหาที่ขาหลังทั้งคู่ การเลือกส่วนขาและเท้าก็เพื่อจะทำการเยียวยาอย่างต่อเนื่อง (ภาพที่ 41-42)

อวัยวะภายนอกและภายในของคน ส่วนนี้จะเป็นทัศนธาตุทางศิลปะที่เป็น รูปร่างรูปทรง สี และลักษณะผิว รูปทรงอวัยวะภายนอกที่นำมาทำงานร่วมกันคือ ส่วนของแขน มือ ขา และเท้า เพื่อจะแทนค่าการส่งพลัง ส่งกำลังใจจากผู้เป็น “แม่” ไปยัง “ลูกชาย” ส่วนอวัยวะภายในไม่ว่าจะเป็น หัวใจ ปอด ไต ฯลฯ ต่างทำหน้าที่ทั้งผลิตและช่วยแปลงทดแทนเป็นพลังและกำลังให้กับสกายเลอร์ได้สามารถกระโดด ยกตัว หรืออยู่ในทุก ๆ อากัปกิริยาได้อย่างสนุกและร่าเริง การใช้สีที่สดใสด้วยผ้าลายดอกต่าง ๆ มาอยู่ในรูปทรง รูปร่าง และลักษณะผิวของอวัยวะภายในและภายนอก จะช่วยให้สื่อได้ถึงความสุข ความอ่อนหวาน และความน่ารัก ที่ส่งไปทำงานร่วมกับอวัยวะเหล่านี้ (ภาพที่ 43-45)

กลุ่มปลา ในทางทัศนธาตุทางศิลปะของผลงานชุดนี้ถือว่าเป็นกลุ่มสี ลักษณะผิว และมวลหรือความเป็นกลุ่มก้อน “ปลา” คือสัญลักษณ์สำคัญที่ผู้เขียนใช้แทนตัวมาตลอด ในที่นี้ได้ใช้กลุ่มมวลปลาเป็นตัวแทนการถ่ายโอนพลังความรักทั้งหมดทั้งมวลผ่านสีเส้นที่ทั้งสดใสและอ่อนหวานบนลักษณะผิวและสีของหม่อมวลปลาไปยังสกายเลอร์ หากปลาหมายถึงความมั่งคั่งตามความหมายของหลายประเทศในเอเชีย ดังนั้นความหลากหลายของสีที่สร้างสรรค์ขึ้นก็สามารถแปรเป็นความรัก ความสุขอย่างมากมายที่มอบให้ได้เช่นกัน นอกจากนี้ยังให้หมู่

มวลปลาทั้งหมดรับส่งการทำงานจากอวัยวะภายในและพลังของแขน ขา เข้าไปบำบัดทดแทน รวมทั้งเสริมสร้างให้สกายเลอร์มีความสุขแข็งแรง ด้วยความเชื่อที่ว่า

เมื่อรับความสุข มีสุขภาพดี สุขภาพจิตก็จะดี
ความสุขจากตัวก็จะเปล่งออกมาให้ผู้อยู่รายรอบได้รับไปด้วย (ภาพที่ 46-48)

ผืนโลนสีขาว ซึ่งมีทั้งรูปร่าง ลักษณะผิว และที่ว่าง เป็นทัศนธาตุทางศิลปะ ชูตินจะใช้เพียงภาพของอวัยวะภายในของคน ส่วนขาและมือ โครงสร้างภายในกับรูปลายเส้นสุนัข ไม่ใช่ข้อความกับตัวสติ๊กเกอร์การ์ตูน และไม่ใช้สี ใช้เพียงการเจาะผ้าให้ทะลุเป็นรูขึ้นมา ซึ่งที่ว่าง จากรอยเจาะหรือรูขึ้นเป็นภาพให้ผลปรากฏเป็นลักษณะผิวที่น่าสนใจยิ่ง ที่สำคัญภาพทั้งหมดจะให้การรับรู้ถึงคุณลักษณะของผ้าลูกไม้ ซึ่งในที่นี้เป็นส่วนรายละเอียดที่ให้ผลของความอ่อนโยน อ่อนหวาน จากผู้เป็นแม่ปรารถนาจะส่งไปยังลูกรัก นอกจากนี้ยังจัดวางด้วยการเว้นปล่อยที่ว่างระหว่างรูปร่างต่อรูปร่างมาก เพื่อให้เกิดการผ่อนคลาย การทำงานบนผืนผ้าขาวโปร่งจึงเป็นอีกลักษณะหนึ่งของการส่งการบำบัดรักษาให้สกายเลอร์ เพราะผ้าขาวจะให้ความพิเศษเป็นเสมือนตัวช่วยสนับสนุนการเข้าสู่อีกสภาวะหนึ่ง สภาวะที่จะช่วยนำพาความรู้สึกที่สะอิดสะเอียนไปเยียวยาสกายเลอร์ให้สงบสุข สบาย และ ผ่อนคลาย (ภาพที่ 49-50)

การนำเสนอพื้นที่โลนถึงสกายเลอร์

ผลงาน “โลนถึงสกายเลอร์” ทุกชิ้นจะทำการจัดวางให้ทำงานร่วมกันเป็นพื้นที่ที่ผู้ชมรับรู้ได้ทันทีถึงความงามของความรัก ดังนั้นการนำเสนอจึงจัดวางผืนโลนชุดสีไว้อ่านหน้า และผืนโลนชุดขาวไว้อ่านด้านหลังเพื่อให้ผู้ชมที่เข้าสู่พื้นที่นี้ได้เผชิญบรรยากาศการส่งความรักในทุกส่วนรายละเอียดบนผืนผ้าสี เป็นลำดับแรก ผลงานชุดสีจึงนำเสนอ ในลักษณะเรียงรายเพื่อให้เกิดการอ่านผืนโลนได้ทันทีไม่ว่าจะเป็นการอ่านไล่เรียงกันไป หรือเข้าสู่ผืนใดก่อนก็ตามก็สามารถซึมซับความอ่อนโยนและอารมณ์ขันที่แทรกปะปนอยู่ในผืน “โลน” รวมทั้งคำสอนต่าง ๆ ที่ผู้อ่านสามารถใช้เป็นตัวเตือนสติตนเองได้ (ภาพที่ 51)

ส่วนผลงานชุดสีขาว ซึ่งมีความโปร่งเบาจะนำเสนอไว้แยกส่วนกันภายในพื้นที่โดยสร้างให้องค์รวมเป็นเสมือนกรอบล้อมคล้ายกระโจมให้สกายเลอร์หลบซ่อนอย่างสงบสุข ให้ผู้ชม

สัมผัสได้ถึงสภาวะของความอ่อนโยนทั้งการมองจากภายนอกเข้าไปและการมองจากภายในออกมา นอกจากนี้ยังจัดวางปล่อยส่วนขายปลายล่างให้ลอยอิสระเพื่อให้เกิดการขยับเคลื่อนไหวตามแรงลมได้ ผืนผ้าเหล่านั้นนอกจากไปถึงสกายเลอร์ได้ด้วยจินตนาการผ่านผืนโลนแล้วยังสามารถโยยบินไปกับสายลมได้ด้วย (ภาพที่ 52)

มีติเงา สุนทรียะกัสนับสุนนต่อทุกผืนโลน

ในทางทัศนธาตุทางศิลปะ มีติเงาจัดเป็นรูปร่างและมีน้ำหนักอยู่ร่วมกัน มีติเงาเป็นสิ่งที่จับต้องไม่ได้ แต่สัมผัสรับรู้ทางตาได้ และสามารถก่อความรู้สึกทางอารมณ์ได้เป็นอย่างดี มีติเงาจึงเป็นทั้งรูปธรรมตามตาเห็น และนามธรรมทางความรู้สึกที่อยู่ร่วมกันอย่างสมบรูณ์

ผู้เขียนใช้ผ้าโปร่งบางเป็นโครงสร้างหลัก เพื่อความเบาและโยยสู่สภาวะการเคลื่อนไหวได้กับสายลม ในขณะที่เดียวกันก็หวังผลของความโปร่งบางจะก่อให้เกิดมิติเงาขึ้นซึ่งจากการทดลองในเบื้องต้น ก่อนการสร้างสร้อยอย่างแท้จริงนั้น เป็นเพียงขึ้นทดลองเล็ก ๆ สร้างขึ้นดูความเป็นไปได้ในหลายๆ ด้าน แต่การจะให้มิติเงาทำงานนั้นต้องอาศัยแสงเป็นหลัก ดังนั้นการติดตั้งผลงาน จำเป็นต้องติดตั้งให้เอื้ออำนวยต่อการให้แสงที่จะสร้างมิติเงาขึ้นจากชิ้นงานนั้น ๆ

ผลงานผืน “โลน” ที่เป็นชุดสี 10 ผืน ติดตั้งให้ห่างจากผนังเป็น 2 ระยะสลับกัน ระยะห่างจากผนัง 10 เซนติเมตร สลับกับระยะห่างจากผนัง 25 เซนติเมตร เมื่อจัดแสงส่องผืนโลนจึงเกิดเงาซ้อนอยู่เบื้องหลังชัดเจน แต่เป็นการแสดงตัวที่เป็นรองจากผืนโลน เงาได้ช่วยสร้างชุดสีของผืนโลนทั้งหมดให้มีมิติมองเห็นที่ไม่วายอยู่เพียงความแบนของความเป็นผืนผ้า และยังสร้างสภาวะทางความงามเพิ่มขึ้นด้วย (ภาพที่ 53-55)

ส่วนชุดผลงานผืน “โลน” สีขาวซึ่งต้องนำเสนออยู่ในพื้นที่ร่วมกับชุดสี และการติดตั้งนำเสนอที่ใกล้ผนังเมื่อฉายไฟแล้วเงาที่เกิดขึ้นจะคมชัดทำให้เกิดความกระด้างต่อชุดผืนโลนสีขาว การเลื่อนชุดงานออกจากผนังมากกว่าชุดสีทำให้นั่งรับเงาได้ไม่เต็มที เกิดมิติเงาที่อ่อนเบาขึ้น แต่ทว่าในความอ่อนเบานี้ก็กลับสามารถสนับสนุนให้ชุดผลงานมีความอ่อนโยนยิ่งขึ้น ที่สำคัญมิติเงาได้สร้างการรับรู้ที่พิเศษยิ่ง ด้วยเพราะทุก ๆ สิ่งของความรักที่ส่งไปกับผืนโลนไม่ได้จบอยู่เพียงที่ผืนโลน แต่ทว่ายังมีความรักอีกมากมายทบทวีคุณอยู่ในมิติเงา

ที่จะตามผืนโลนทุกผืนไปยังผู้รับอย่างไม่หมดสิ้น มิติเงาจึงเป็นสุนทรียะที่สนับสนุนต่อทุกผืนโลน

การรับและถ่ายทอดใหม่

ผลงานสร้างสรรค์ชุดนี้มีการรับและถ่ายทอดใหม่ ทั้งทางตรงและทางอ้อมในการนำเข้าสู่การสร้างสรรค์ใหม่ ด้วยแนวความคิดและวัตถุประสงค์ที่วางไว้ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

การนำการ์ตูนสติ๊กเกอร์จากโปรแกรม “โลน” ซึ่งเป็นภาพที่สร้างจากการใช้เทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ มาทำการสร้างด้วยวิธีการเย็บตัดต่อชิ้นผ้าแทนลักษณะรูปภาพเดิมนั้น ก่อให้เกิดเป็นความพิเศษยิ่งขึ้นด้วยเพราะ ผ่านการสร้างด้วยมือทั้งหมดมีรสของ ฝีเข็มและความ เป็นผ้าที่ไม่เรียบคมกริบดังภาพต้นแบบจึงสร้างลักษณะของภาวะอารมณ์ความเป็นชีวิตแทรก เพิ่มขึ้น (ภาพที่ 56-57)

ส่วนการได้รับอิทธิพลการใช้ผ้าลายจากศิลปิน ยิงก้า โซนิแบร์ ซึ่งในการใช้ผ้าลายของยิงก้า ล้วนมีความหมายที่มุ่งสู่การเยาะเย้ยถากถางเจ้าอาณานิคม แต่ทว่าการใช้ผ้าลายในผลงาน ของผู้เขียนเป็นการเลือกการทำงานของสีที่มุ่งสู่ความอ่อนหวานที่จะสร้างความผ่อนคลาย และสบายต่อตัว “สกายเลอร์” โดยผ่านรูปทรงปลาและรูปอวัยวะต่าง ๆ ของคน จึงทำให้ พบว่า ลายผ้าที่นำมาใช้ได้เปลี่ยนบริบทใหม่ให้เป็นลวดลายของความรัก (ภาพที่ 58)

ส่วนศิลปะและข้อความ (Art & Text) เป็นรูปแบบงานศิลปะที่นำข้อความมาใช้สร้างสรรค์ เป็นงานศิลปะ มีทั้งใช้เฉพาะข้อความอย่างเดียว และข้อความกับภาพร่วมกัน ผลงานที่ สร้างสรรค์ชุดนี้แม้จะได้รับแรงบันดาลใจและอิทธิพลโดยตรงจากการโลนถึงสกายเลอร์ก็ตาม แต่งานศิลปะในลักษณะ “ศิลปะและข้อความ” ก็ได้สร้างความมั่นใจต่อผู้เขียน และเป็นตัว เปิดทางให้สื่อสารการสร้างสรรคด้วยการใช้ข้อความสื่อตรงร่วมกับภาพ ซึ่งจะทำให้การรับ สารของผู้ชมสามารถเข้าถึงได้ทันที

การรับรูปสติ๊กเกอร์การ์ตูนจากโปรแกรม “โลน” การได้อิทธิพลจากศิลปิน ยิงก้า โซนิแบร์ ในการใช้ผ้าลาย และการใช้ศิลปะกับข้อความ ร่วมกันสื่อสารออกมาถือว่าเป็นการรับและ ถ่ายทอดใหม่ที่ทำให้ผลงานสร้างสรรค์ชุด “โลนถึงสกายเลอร์” ส่งสารความหมาย ความ งาม และความรู้สึกได้เป็นอย่างดี

ผลงานสร้างสรรค์ “ไลน์ถึงสกายเลอร์” ที่สร้างสรรค์เสร็จสิ้นอย่างสมบูรณ์ประกอบด้วยผลงาน 2 ชุด เป็นชุดผืนผ้าสี 10 ผืน 1 ชุดและชุดผืนผ้าสีขาวล้วน 8 ผืนอีก 1 ชุด ทั้ง 2 ชุดนี้ ได้สื่อสารตามแนวความคิดและวัตถุประสงค์ได้เป็นอย่างดี

การนำเสนอผลงาน “ไลน์ถึงสกายเลอร์” ทั้งในส่วนของแต่ละส่วนประกอบย่อยเพียง 2 ผืน 4 ผืน และ 5 ผืนในเวทีต่าง ๆ กับ 18 ผืนซึ่งเป็นชุดงานสมบูรณ์ในการนำเสนอองค์รวมทั้งหมด นำมาซึ่งข้อสังเกต การอภิปรายผลแสดงสัมฤทธิ์ผลของผลงาน ปัญหาและอุปสรรครวมถึงทัศนวิจารณ์จากผู้ชมที่ได้ชมนิทรรศการเต็มชุด ดังนี้

การแสดงผืนไลน์ 2 ผืนใน Foyer Gallery, School of Art, The Australian National University, Canberra, Australia ค.ศ. 2014 ทำให้พบว่าผู้ชมที่เป็นผู้ใหญ่จะมีรอยยิ้มต่อผลงาน หลายคนไม่เข้าใจว่า “ไลน์” คืออะไร และมักจะถามว่าสกายเลอร์เป็นสุนัขสายพันธุ์อะไร ทำไมจึงบันทึกคำสอนให้สกายเลอร์ ต่อเมื่อการอธิบายหรือการได้อ่านแนวความคิดแล้วจึงเกิดการสนทนาแลกเปลี่ยนกันนอกจากนี้ผู้ชมยังเล่าถึงความสุขและความรักที่ได้รับและถ่ายทอดให้สุนัขของผู้ชมเอง

ในขณะที่ผู้ชมหนุ่มสาวและวัยนักศึกษาจะรับรู้ได้ในทันที เกือบทุกคนจะถ่ายภาพตนเอง “Selfie” ร่วมกับผลงานและเรียกหากลุ่มเพื่อนมาสนทนาร่วมกัน เสียงหัวเราะและรอยยิ้มจะปรากฏกับทุกคน แม้กระทั่งการเดินตามหาผู้สร้างสรรค์เพื่อถามถึงเรื่องราวและเหตุของการส่งไลน์ไปถึง สกายเลอร์ (ภาพที่ 59)

ในเวทีการนำเสนอที่หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นการนำเสนอร่วมกันกับผลงานของศิลปินหลายท่าน ต่างพบกับปัญหาของพื้นที่นำเสนอโดยเฉพาะผลงานที่มีขนาดใหญ่และขนาดยาว ด้วยเพราะเพดานที่มีโครงสร้างของท่อต่าง ๆ ซึ่งทาด้วยสีดำ โดยเฉพาะผนังสำหรับติดตั้งผลงานเตี้ย เหล่านี้คือข้ออุปสรรคอย่างแท้จริง ผลงานไลน์ถึงสกายเลอร์ 4 ผืนที่ติดตั้ง จำเป็นต้องวางแยกตรงกลางเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่องานอื่นที่แสดงร่วมกันซึ่งจัดวางบนพื้นที่ตรงหน้า ผืนผ้าไลน์ทั้ง 4 ที่ยาว 420 เซนติเมตร ต้องกองลงบนพื้นที่ซึ่งเต็มไปด้วยพื้นผิวที่ไม่เหมาะต่อการให้ผืนผ้าโปร่งวางกองยาว ด้วยปัญหานี้จึงไม่สนับสนุนให้ผลงานแสดงตัวตามแนวความคิดและวัตถุประสงค์เท่าที่ควร

แต่ถึงกระนั้นด้วยขนาดที่ยาวนี้ก็ยังสามารถดึงดูดผู้ชมเข้าสู่ส่วนรายละเอียด ซึ่งเป็นส่วน

สำคัญของเนื้อหา และมิติเงาที่เกิดขึ้นบนผนังก็สร้างความน่าสนใจขึ้นด้วย ผู้ชมที่เป็นสตรีท่านหนึ่งส่งกระดาดเขียนข้อความให้ผู้เขียนว่า

“คุณได้แสดงถึงความรู้สึกต่อสกายเลอร์ ได้ซาบซึ้ง ลึกซึ้ง จับใจ
งานของคุณมีความโดดเด่น สวยงาม น่ารัก และแฝงไว้ด้วยสัจธรรม”

เมื่อนำมาแสดงอีกครั้งที่ หอนิทรรศการศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (CMU Art Center) โดยเพิ่มผลงานอีก 1 ผืน รวมเป็น 5 ผืน การแสดงครั้งนี้ยังคงมีปัญหาเรื่องของผนังที่สูงพอที่จะทำให้ผืนผ้าทั้ง 5 ผืนลอยจากพื้นได้ แต่ด้วยพื้นที่นี้มีที่ว่างให้จัดวางได้เพียงพอโดยไม่กระทบต่อผลงานอื่น ๆ ผู้เขียนต้องเลือกระหว่างการจัดใกล้ผนังที่จะได้มิติเงาหรือการจัดห่างออกจากผนังมากและได้พื้นที่ว่างห่อหุ้ม ที่จะก่อให้เกิดสภาวะการลอยตัวได้ แม้ว่าชิ้นผลงานจะยาวก้องพื้น การเลือกวิธีการหลังนี้ทำให้งานแสดงตัวอย่างโดดเด่น เกิดการทำงานร่วมกับการชมผลงานจากผู้ชมเป็นอย่างดี ผู้ชมหลายท่านใช้เวลาในการดูโดยรอบหรือแม้กระทั่งการยืนอยู่เบื้องหลังผลงาน ให้ผืนชิ้นงานพาดผ่านไหล่และใบหน้าของตนเองต่อการสัมผัสชิ้นงาน ถ่ายภาพ และพิจารณาการประกอบสร้างจากการเย็บยึดทั้งผืนทั้งด้านหน้าและหลัง ที่ส่งผลถึงการประจักษ์ของความรักที่ผู้สร้างสรรค์บรรจุลงบนผืนโลนทั้งหมดนี้ ผู้เขียนได้รับการสนทนาจากผู้ชมหลายท่านทั้งที่มีสุนัขแสนรักของตนเองและไม่เคยเลี้ยงสุนัข ผู้ที่มีประสบการณ์กับสุนัขมักจะมีเรื่องราวของสุนัขและวิธีการของการสื่อความรักต่าง ๆ กันไปอย่างน่าสนใจยิ่ง ความรู้สึกที่รับรู้มัน สำหรับตนเองแล้วคือความงดงามของชีวิตที่มีจิตกรุณาและรับรู้ถึงว่าไม่เพียงเจ้าของเท่านั้นที่เป็นฝ่ายให้ แต่ทว่าสุนัขสัตว์เลี้ยงก็ให้ความรู้สึกที่ดีเยี่ยมกลับมาด้วยอย่างมาก ส่วนผู้ที่ไม่เคยเลี้ยงสุนัขบางคนจะตั้งคำถามว่าสุนัขทำให้คนเกิดความหลงและทุ่มเเตได้มากขนาดนี้หรือ ความตรงและความจริงใจจากประโยคนี้นี้สำหรับผู้เขียนแล้วมีใช่เรื่องง่ายที่จะอธิบายบอกเล่าได้ในทันทีกับช่วงเวลานั้น ประสบการณ์ที่ไม่มีต่อสุนัขของผู้ชม ผู้หลงรักสุนัขทั้งหลายจะอธิบายอย่างไรให้เข้าถึงได้นอกจากเสนอแนะให้เลี้ยงข้าวสุนัขริมถนนอย่างเอาใจใส่สักตัวอาจมีคำตอบให้กับตัวเองได้บ้าง ผู้ไม่มีประสบการณ์สายสัมพันธ์กับสุนัขมักมีคำถามที่น่าสนใจ และได้ยินซ้ำ ๆ คือ “คนเราทำไมจึงรักหมาขนาดนี้” แม้กระทั่งบางคนถึงกับพูดกับผู้เขียนว่า หมายถึงได้รับความรักความเอาใจใส่มากกว่าตัวเขาเอง ประโยคนี้นี้เป็นประโยคที่สร้างการจดจำและก่อการตีความหลายความหมายต่อผู้เขียน ซึ่งในทีนี้จะนำมาอ้างถึงเพียงการตีความเดียวในแง่ที่ว่าผู้ชมท่านนี้รับรู้และสื่อสารได้ถึงความรู้สึกที่ผู้เขียนส่งโลนไปถึงสกายเลอร์

การนำเสนอผลงาน “ไลน์ถึงสกายเลอร์” ชุดสมบูรณ์ซึ่งมี 2 ชุด 18 ชิ้น ในพื้นที่เฉพาะสำหรับติดตั้งภายใน หอนิทรรศการศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งเปิดแสดงสู่สาธารณะในวันที่ 13 สิงหาคม 2558 ผู้ชมที่เข้าสู่พื้นที่ของ “ไลน์ถึงสกายเลอร์” เพื่อชมผลงานชุดนี้ ผู้เขียนพบว่า โดยรวมแล้วจะมีใบหน้ายิ้มแย้ม หัวเราะ หรืออาจเรียกสั้นๆ จากผู้ชมบางคนได้ว่า “เบือนรอยยิ้ม” และใช้เวลาอยู่กับผลงาน สิ่งนี้คือสัมฤทธิผลแรกจากผู้ชมที่นำมาสู่เจตจำนงของผู้เขียนที่จะให้ผู้ชมได้สัมผัสความอ่อนโยน อ่อนหวานซึ่งเป็นความสุขในพื้นที่นี้ รอยยิ้มจากกลุ่มวัยรุ่นจะให้อีกความรู้สึกหนึ่งของการรับรู้มีกิริยาของการชี้ส่วนต่าง ๆ มีการโต้ระหว่างกันพร้อมกับการบันทึกอย่างจริงจัง ผู้เขียนได้รับการขอถ่ายรูปร่วมกับกลุ่มวัยรุ่นตรงหน้าผลงานหลายคน (ภาพที่ 60)

ข้อความ คำสอน และสติ๊กเกอร์ที่อยู่ร่วมกันก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ผู้ชมบันทึกภาพไว้ คำสอนสกายเลอร์สามารถสื่อตรงทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ หลายคนบอกว่าจะส่ง “ไลน์” ข้อความเหล่านี้ไปถึงลูก ถึงมิตรสหาย ซึ่งเป็นข้อพิสูจน์อีกอย่างหนึ่งว่า คำสอนและคำเตือนใจที่อยู่ในวัดและหนังสือที่เขียนขึ้นให้คนมีความสุขนั้นยังมีอีกทางเลือกที่จะเข้าถึงผู้ชมได้ซึ่งก็คือการส่งผ่านมากับศิลปะ ในผลงานชุดนี้ใช้กลยุทธ์ของการใช้คำสอนผ่านสุนัข ซึ่งทำให้ผู้ชมไม่ได้รู้สึกว่าการส่งข้อความเหล่านี้กำลังสอนผู้ชม แต่เป็นการสอนสุนัข ที่ผู้ชมเห็นว่าสามารถเป็นประโยชน์กับผู้ชมและหรือ ส่งต่อให้มิตรสหายได้ (ภาพที่ 61-62)

ผู้ชมหลายคนฟังและจดจ่ออยู่กับผลงานชุดสีขาวมาก เรื่องราวที่จลลกรบนผืนผ้าและวิธีการนำเสนอได้ดึงดูดผู้ชมเข้าสู่การพิจารณาและใช้เวลาจากส่วนหนึ่งไปอีกส่วนหนึ่งทั้งภายนอกและภายในของผลงานชุดนี้

ผู้ชมกล่าวว่าผลงานชุดขาวสร้างการสื่อสารสัมผัสได้มาก รู้สึกอ่อนโยน สงบนิ่ง และเกิดรอยยิ้มที่ดวงตาเมื่อเห็นสิ่งที่ส่งผ่านไปให้สกายเลอร์ เกิดประทับใจแม้กระทั่งลายเส้นรูปสกายเลอร์ที่จลลบนผืนผ้า ผู้ชมบางคนเข้ามาป้อนโยนให้กำลังใจต่อผู้เขียนว่า “สกายเลอร์ต้องสงบสุขอย่างแน่นอน” ทำให้จึงประจักษ์ได้ว่าความรู้สึกที่ตนเองส่งผ่านไปสู่สุนัข ได้รับไหลเข้าสู่ผู้ชมอย่างแท้จริง (ภาพที่ 63-64)

ผู้เขียนสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุด “ไลน์ถึงสกายเลอร์” ขึ้นด้วยความรัก ความคิดถึงที่ต้องการส่งความปรารถนาดีอันนุ่มนวลและอ่อนหวานผ่านโปรแกรม “ไลน์” ในรูปลักษณะของงานศิลปะไปยัง “สกายเลอร์” สุนัขที่ไม่มีชีวิตอยู่ในโลกนี้แล้ว ผลงานสร้างสรรค์ชุดที่ 1

จึงบรรจุไปด้วยข้อความ การ์ตูนสติ๊กเกอร์แสดงอารมณ์ความรู้สึก มีรูปร่างสกายเลอร์ รูป หมู่มวลปลาและอวัยวะภายในมนุษย์ทำหน้าที่ส่งพลังสู่มวลปลาไปบำบัดสกายเลอร์ ส่วนใน ชุดที่ 2 คงไว้เพียงอวัยวะภายในทั้งของคนและสุนัข ทั้ง 2 ชุดนี้ต่างมุ่งสู่การส่งไปบำบัดและ ให้พลังต่อสกายเลอร์ได้มีความสุขในอีกที่แห่งหนึ่งที่เป็นที่ใหม่ของสกายเลอร์

การสร้างสรรค์ที่ใช้กรรมวิธีการเย็บผ้าด้วยมือในการประกอบสร้างทั้งหมดขึ้นเป็นผืนโล่นั้นนั้น คือการสนทนาไปกับผีเข็ม เส้นด้ายและการกลัดยัด ดังนั้นหากการเย็บที่ต้องมีผู้ช่วยเพื่อให้จำนวนทั้งหมดเสร็จทันต่อเวลากำหนดนั้น คำสนทนาทั้งหมดจะอยู่ที่การสร้างรูปย่อยต่าง ๆ การตัดรูปปลาจำนวนมากและการประกอบกลัดเข็มยัดบนผืนผ้าที่มีความยาวในการ ให้ได้สนทนาฝากความไปถึง

ผู้เขียนพบว่าการใช้เวลาอยู่กับการประกอบสร้างชิ้นส่วนประกอบย่อยต่างๆเป็นความสุขและความผ่อนคลายทางความรู้สึก โดยเฉพาะขั้นตอนการจัดวางถือว่าเป็นขั้นตอนที่เข้าสู่การ “พูดคุย” กับสกายเลอร์อย่างแท้จริง เป็นความรู้สึกที่ยากต่อการถ่ายทอดออกมาเป็นภาษา อักษร หากแต่เป็นการรับรู้ด้วยตนเองถึงความสุข มีรอยยิ้มให้กับตนเอง เกิดภาวะอารมณ์ ชื่นที่เห็นภาพปฏิริยาของสกายเลอร์ต่อการเป็นฝ่ายรับฟังเพียงอย่างเดียวทั้งที่ยังมีชีวิตและ ไม่มีชีวิตอยู่ในโลกนี้

การไม่พะวงต่อข้อกล่าวหาที่ว่าผู้เขียน “เพี้ยนหนัก” หรือ “ขาดสติอย่างรุนแรง” ทำให้มีความมุ่งมั่นสู่การสร้างสรรค์ที่ทำให้ตนเองหลุดออกมาจากความทุกข์โศกและพบว่าหากไม่สามารถ “แกะ” ความโศกเศร้าเกี่ยวกับสกายเลอร์ได้ และไม่ได้พึ่งพาคำสอนทางพุทธศาสนา หรือขอความช่วยเหลือจากจิตแพทย์แล้ว การส่งไลน์ถึงสกายเลอร์ด้วยการสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปกรรมชุดนี้คือการสร้างความสุขเข้าแทนที่อย่างแท้จริง และเป็นศิลปะบำบัดที่บรรลุ ผลยิ่งต่อการเยียวยาให้กับตนเองด้วย

สัมฤทธิ์ผลของผลงาน

ไลน์ถึงสกายเลอร์ในชุดผืนผ้าสีน้ำเสนอเรียงรายติดตั้งยื่นออกจากผนังเพื่อให้มิติเงาทำงาน อย่างเต็มที่ร่วมกัน ผลงานชุดนี้เป็นเสมือนการเขียนจดหมายที่ใช้กันในอดีตมาอย่างยาวนาน ของการสื่อสารตรงต่อบุคคล เมื่อเทคโนโลยีใหม่เข้ามามีบทบาทให้สื่อสารได้อย่างรวดเร็ว

ขึ้นจึงเกิดการตอบรับจากสังคมในทันที ผืนผ้าไลน์ถึงสกายเลอร์ทั้งหมดทุกผืนคือการเขียนคำสอน การส่งสัญลักษณ์หม่อมลพลาและอวัยวะภายในคนที่เป็นตัวแทนจากตนเองไปบำบัดและสร้างความสุขให้กับสกายเลอร์ จึงล้วนอยู่ภายใต้โครงสร้างที่จะส่งการตอบสนองต่อการรับรู้ได้ในทันทีถึงความอ่อนหวานและสดใสที่จะเป็นความรื่นรมย์ต่อผู้รับ ประกอบกับการใช้ข้อความร่วมกันในการสื่อสารถึงสุนัขด้วยข้อความของภาษาที่ชัดเจนเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ชมด้วยนั้น ผู้ชมจึงเป็นผู้ที่อยู่ท่ามกลางการสนทนาของผู้เขียนกับสกายเลอร์ และรับรู้ถึงคำสอนที่สามารถนำมาใช้กับชีวิตตนเองได้รวมทั้งรับรู้ถึงความรักที่ปรากฏอยู่เบื้องหน้าผู้เขียนมีความเชื่อว่า

การรับในสิ่งที่เป็นคุณค่าของความรักย่อมเป็นสิ่งที่งดงามต่อชีวิต เป็นเครื่องหล่อเลี้ยงสนับสนุนให้จิตใจได้พัฒนาความงดงามยิ่งขึ้น

ส่วนมิติเงาจากชุดผืนผ้าสีได้ทำงานร่วมกันอย่างดียิ่ง เงามดกทอดทั้งหมดสร้างความพิเศษให้กับผลงาน พื้นที่ว่างระหว่างผืนผ้ากับเงาบนผนังร่วมกันสร้างมิติที่ถึงแม้ว่าจะมองไม่เห็นด้วยตา แต่รับรู้ได้ถึงมวลอากาศที่สนับสนุนสภาวะของการลอยตัว และการเป็นผืนแผ่นที่ไม่แบนตามกายภาพของผืนผ้าบางเบาเหล่านี้ มิติเงาที่มีทั้งความคมชัดแล้วไล่สู่ความเลือนบางหรือการซ้อนเหลื่อมกันคือตัวสนับสนุนผลงานให้เต็มไปด้วยความพิเศษด้วยเพราะสร้างสุนทรียะให้กับผลงานทั้งหมดทั้งมวล ต่างร่วมกันสนทนาเรื่องความรัก ความอ่อนโยนซึ่งเป็นความงดงามของชีวิตให้ผ่านการรับรู้ทางสายตาและจินตนาการเข้าสู่ความรู้สึกของผู้ชมที่อยู่ตรงหน้าไลน์ถึงสกายเลอร์ชุดผืนผ้าขาว องค์รวมของผืนผ้าสีขาวที่ทิ้งตัวลงมาแต่ละริ้วสาย โอบล้อมร่วมกันและยังเปิดทางให้เข้าไปอยู่ภายในวงล้อมได้นั้น ต่างทำงานต่อกันที่ทำให้เกิดการรับรู้ได้ถึงการอยู่ท่ามกลางการโอบล้อมของความอ่อนโยน การส่งผืนไลน์ชุดสีขาวไปยังสกายเลอร์นั้นจึงเป็นเสมือนการส่งความอ่อนโยนผ่านผืนผ้าไปโอบล้อมสกายเลอร์ ประกอบกับผืนผ้าเหล่านี้ได้บรรจุรูปอวัยวะภายในของคนซึ่งเป็นตัวแทนอวัยวะภายในของเจ้าของ มีรูปลักษณ์ที่สร้างสรรค์ให้ปรากฏเป็นดังลายลูกไม้บนผ้าโปร่งขาวสะอาด จึงเป็นการส่งความนุ่มนวลสู่การโอบโยนให้สกายเลอร์เกิดความสุขสงบหลับอย่างสบายได้

สัมฤทธิ์ผลของผลงานที่ปรากฏและสัมผัสรับรู้ได้นั้นเป็นความชัดเจนของผลการประจักษ์ที่จะเยียวยาสุนัขที่เป็นดังลูกชายโตนซึ่งทำให้พบว่า ไม่เพียงเฉพาะสกายเลอร์เท่านั้นที่ได้รับการเยียวยา ความรู้สึกภายในของตนเองก็ได้รับการเยียวยาเป็นอย่างดีด้วย ทุกสิ่งทุกอย่างที่บรรจุลงในผืนไลน์ส่งมอบให้สกายเลอร์คือความรู้สึกของความเป็นสุขที่ได้ “ให้” โดยเฉพาะ

การให้ที่อยู่ในรูปของงานศิลปกรรมที่ต้องกลั่นกรองจากจินตนาการความคิดสร้างสรรค์แล้ว ผ่านกรรมวิธีการสร้างให้ปรากฏออกมาเป็นรูปธรรมของผลงานศิลปะนั้นทำให้ประจักษ์ถึงการ “ให้” ที่เปี่ยมไปด้วยความงาม และการ “ให้” นี้ ก็ได้สะท้อนกลับมาเป็นความอึดอึดที่อาบเต็มอยู่ภายในจิตใจของผู้ให้ (ภาพที่ 65-73)

ปัญหาและอุปสรรค

ผู้เขียนได้พบข้อปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นทำให้ต้องแก้ปัญหาเท่าที่จะทำได้มากที่สุด และกลายเป็นประสบการณ์ที่ดีต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะต่อไปในอนาคต

ในทางรูปลักษณะหรือกายภาพที่ปรากฏ ผลงานผืนโลนทั้งชุดผ้าสีและชุดผ้าขาวเมื่อเกิดการรับรู้ทางสายตาจากแสงกลางวัน จะให้ความกระจ่างและนุ่มนวลต่อช้้นงาน แต่เมื่อนำไปจัดวางติดตั้งในพื้นที่ของหอศิลป์ต่างๆ จำเป็นต้องใช้ไฟส่องฉายผลงาน ผลปรากฏจะเกิดความมั่นใจกับผลงานทุกชิ้น เช่นเดียวกับการรับแสงแดดโดยตรง ทั้งนี้เป็นด้วยเพราะวัสดุผืนผ้าโปร่งบางทั้งหมดเป็นเส้นทอจากใยสังเคราะห์ การสะท้อนแสงเป็นความมั่นใจจึงเกิดขึ้น

ความมั่นใจจะลดความนุ่มนวลไปส่วนหนึ่ง ถึงแม้ว่าจะเกิดขึ้นต่อการรับรู้ทางสายตาในขณะที่เผชิญกับผลงานแต่ก็ยังไม่มากเท่ากับภาพถ่ายซึ่งกล้องถ่ายภาพจะบันทึกความมั่นใจอย่างชัดเจน ดังนั้นภาพถ่ายทั้งหมดจึงปรากฏเป็นผืนผ้ามั่นใจที่บางผืนทำให้เกิดความกระด้างคล้ายกับผืนแผ่นพลาสติกใส

ในเรื่องมิติเงาได้พบปัญหาของพื้นที่นำเสนอ พื้นที่จำเป็นต้องมีขนาดใหญ่กว่านี้จึงจะสามารถจัดแสงสร้างมิติเงาให้กับชุดโลนสีขาวได้ โดยไม่ส่งผลกระทบต่อชุดผืนโลนที่เป็นสี ประกอบกับข้อจำกัดของพื้นที่ที่ไม่เรียบเกลี้ยง ทั้งเพดานที่มีสิ่งกีดขวางและความเตี้ยของผนังจึงเป็นอุปสรรคต่อการสร้างมิติเงาไม่ให้งานได้อย่างเต็มที่

ดังนั้นจึงต้องมีการวางแผนที่ดีในการเลือกของพื้นที่ให้เหมาะสมต่อผลงานสร้างสรรค์ที่ต้องอาศัยสภาพแวดล้อมของพื้นที่ให้ทำงานร่วมกับตัวผลงานได้อย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

อย่างไรก็ตามปัญหาและอุปสรรคที่กล่าวมานี้ก็ไม่ได้ทำลายคุณค่าทางสุนทรียะของผลงาน

ชุดนี้ไป ผลงานยังคงแสดงตัวตามแนวความคิดและตอบวัตถุประสงค์โดยรวม ส่วนปัญหาที่
นำมากล่าวนั้นหากได้มีโอกาสแก้ไขก็จะกลายเป็นข้อสนับสนุนให้ผลงาน “ไลน์ถึงสกายเลอร์”
ได้แสดงตัวอย่างโดดเด่นยิ่งขึ้น

จากการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้พร้อมทั้งการเขียนรายงานทุกขั้นตอน ตั้งแต่เริ่มแรกของความ
คิดสร้างสรรค์จนเสร็จสิ้นกระบวนการสร้างสรรค์รวมทั้งการนำเสนอสู่สังคมในรูปนิทรรศการ
ทั้งระดับชาติและนานาชาตินั้นถือได้ว่าเป็นองค์ความรู้ทางด้านศิลปกรรมที่ได้บันทึกไว้ให้
เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งของแนวทางการสร้างสรรค์ศิลปะที่จะให้ประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจได้นำไป
พัฒนาสร้างสรรค์ต่อไป

เช็จOSSN

- 1 กระจกไร่เงา. รู้จัก Line ในฐานะสื่อทรงอิทธิพล : ลลิตเทพ ทรัพย์เมือง, เข้าถึงเมื่อ 10 กันยายน 2556, เข้าถึงได้จาก <http://www.thaipost.net/news/060213/69122> .
- 2 Grace Bonney, LAURA MCCAFFERY, accessed October 4, 2014, available from www.designsponge.com/2006/10/laura-maccafferty. Html
- 3 Ibid.
- 4 รสลิน กาสต์, ศิลปะแฉัพพรพรเอชัน (กรุงเทพฯ: เดอะเกรทโฟนอาร์ท, 2554), 7.
- 5 เรื่องเดียวกัน, 246.
- 6 Sarah Moss, Creative Arts: Laura McCafferty, accessed September 10, 2014, available from Kreereativearts.blogspot.com/2009/10/laura-mccafferty.html
- 7 Livvy Murdoch. Exhibition reviews//Tracey Emin: Love is What You Want, accessed October 18, 2014, available from www.Lippymag.co.uk/review-tracey-emin-love-is-what-you-want
- 8 รสลิน กาสต์, ศิลปะแฉัพพรพรเอชัน, 171.
- 9 เรื่องเดียวกัน, 172.
- 10 Art and Text (London: Black Dog Publishing Ltd, 2009), 183.
- 11 Uta Grosenick, Artist in the 20th and 21st Century (Los Angeles: Tachen, 2005), 189.
- 12 Ibid., 226.
- 13 Art and Text, 108.
- 14 รสลิน กาสต์, ศิลปะแฉัพพรพรเอชัน, 7.

บรรณานุกรม

กระจกัไรเงา. รู้จัก Line ในฐานะสื่อทรงอิทธิพล : กลิตเทท ทรัพย์เมือง. เข้าถึงเมื่อ 10 กันยายน 2556, เข้าถึงได้จาก <http://www.thaipost.net/news/060213/69122>.

รสลิน กาสต์. ศิลปะแอฟโฟรโพริเอชั่น. กรุงเทพฯ: เดอะเกรทไพนอาร์ท, 2554.

รสลิน กาสต์. รายงานโครงการสร้างสรรค์เรื่อง สกายเลอร์กับหมาวัด. เชียงใหม่: คณะวิจิตรศิลป์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2555.

รสลิน กาสต์. รายงานโครงการสร้างสรรค์เรื่อง สกายเลอร์ของฉัน และสกายเลอร์และฉัน ในออสเตรเลีย. เชียงใหม่: คณะวิจิตรศิลป์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2555.

รสลิน กาสต์. รายงานโครงการสร้างสรรค์เรื่อง ปลากับหมามาทำอะไร. เชียงใหม่: คณะวิจิตรศิลป์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2555.

Art and Text. London: Black Dog Publishing Ltd, 2009.

Grosenick, Uta. Women Artist in the 20th and 21st Century. Los Angeles: Taschen, 2005.

Kent, Rachel. Yinka Shonibare. New York: Prestel, 2014.

Walker, Richard. Body. New York: D.K. Publishing, Inc., 2005.

Art 21. Girl Ballerina. accessed September 15, 2014. available from www.art21.org/images/yinka-shonibare-mbe-girl-ballerina-2007.

Balet, Janet. Yinka Shonibare MBE. accessed September 9, 2014. available from artpulsemagazine.com/tag/yinka-shonibare.

Birrell, Ellen. Yinka Shonibare, MBE: A Flying Machine for Every Man, Woman and Child and Other Astonishing Works. accessed September 9, 2014. available from <http://x-traonline.org/article/yinka-shonibare-mbe/>.

BOMB Magazine. Yinka Shonibare by Anthomy Dawney. accessed September 9, 2014. available from bombmagazine.org/article/2777/yinka-shonibare.

Bonney, Grace. LAURA MCCAFFERY. accessed October 4, 2014. available from www.designsponge.com/2006/10/laura-maccafferty.html

Krasnopoler, Emma. This Girls On Fire : The Swing. accessed September 28, 2014. available from my-kid-covld-paint-that.blogspot.com/2014/09/this-girl-is-on-fire-swing.html

Lovullo, J. **December 21st**. Go See - London: Barbara Kruger 'Paste Up' at Sprüth Magers through January 23, 2010 . accessed September 10, 2014. available from <http://artobserved.com/2009/12/go-see-london-barbara-kruger-paste-up-at-spruth-magers-through-january-23-2010/>.

Moon, Jennifer. **Animo Photography**. accessed September 10, 2014. available from [http:// animophotography.blogspot.com/2010_05_01_archive.html](http://animophotography.blogspot.com/2010_05_01_archive.html).

Moss, Sarah. **Creative Arts: Laura McCafferty**. accessed September 10, 2014. available from [Kreereativearts.blogspot.com/2009/10/laura-mccafferty.html](http://kreereativearts.blogspot.com/2009/10/laura-mccafferty.html)

Rivera, Francis. **Four Colors Four Words - Joseph Kosuth**. accessed November 9, 2014. available from [http://gwuprofessionalpractices.blogspot.com /2010/03/while-wandering-hirshhorn-there-were.html](http://gwuprofessionalpractices.blogspot.com/2010/03/while-wandering-hirshhorn-there-were.html).

Murdoch, Livvy. **Exhibition reviews//Tracey Emin: Love is What You Want. (2011)**. accessed October 18, 2014. available from www.Lippymag.co.uk/review-tracey-emin-love-is-what-you-want

ภาพที่ 1

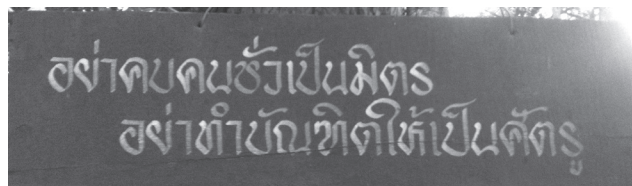
สกายเลอร์ วัย 14 ปี

ภาพที่ 2

ป้ายคำสอนบนต้นไม้ 2514

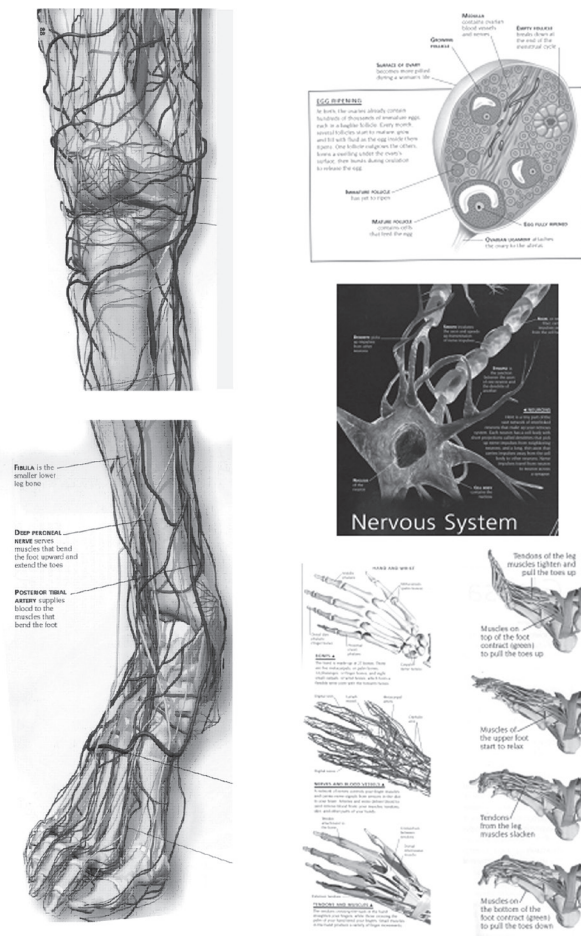
วัดป่าดาราภิรมย์ อ.แมริม จ.เชียงใหม่

ภาพที่ 3

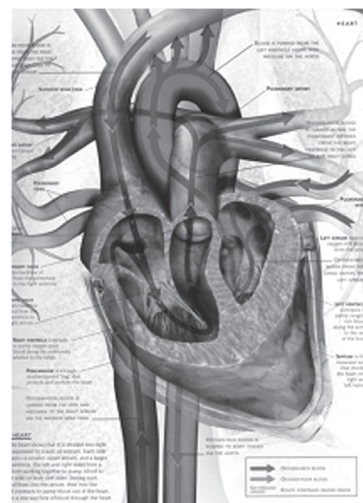
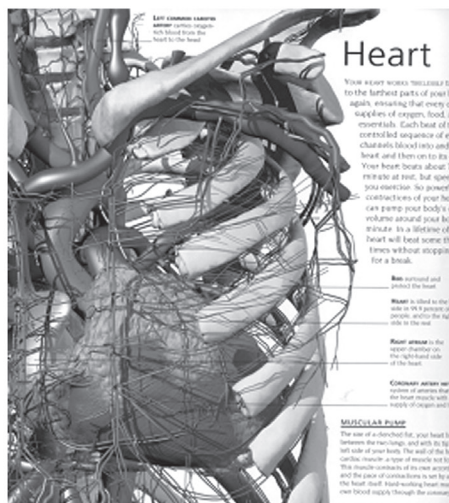
ป้ายคำสอนในวัด 2514

วัดอุโมงค์ (สวนพุทธธรรม) อ.เมือง จ.เชียงใหม่

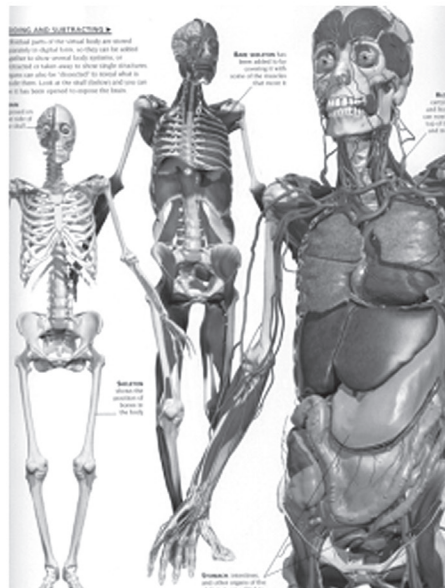
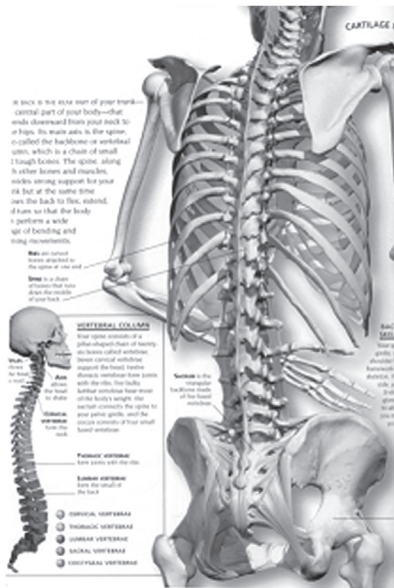
ภาพที่ 4

แสดงภาพการทำงานของอวัยวะภายในส่วนขา
(Walker, 2005: 7, 14, 54, 57)

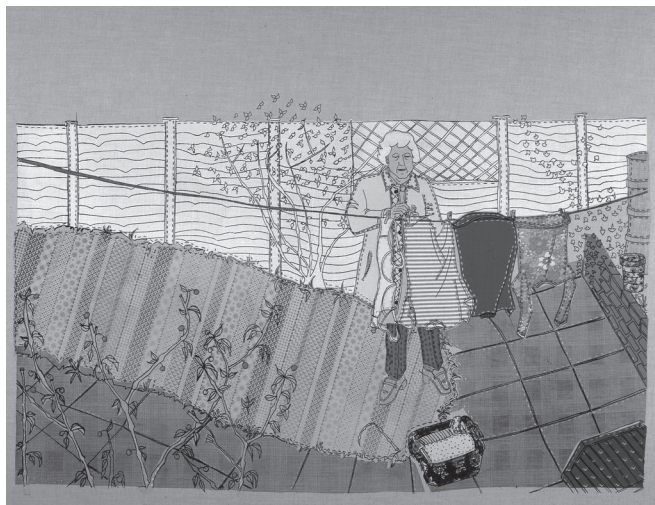
ภาพที่ 5

แสดงภาพการทำงานของอวัยวะภายในมนุษย์ หัวใจ
(Walker, 2005: 46-47)

ภาพที่ 6

แสดงภาพการทำงานของอวัยวะภายในส่วนโครงร่าง และกล้ามเนื้อ
(Walker, 2005: 88, 89)

ภาพที่ 7

Laura McCafferty

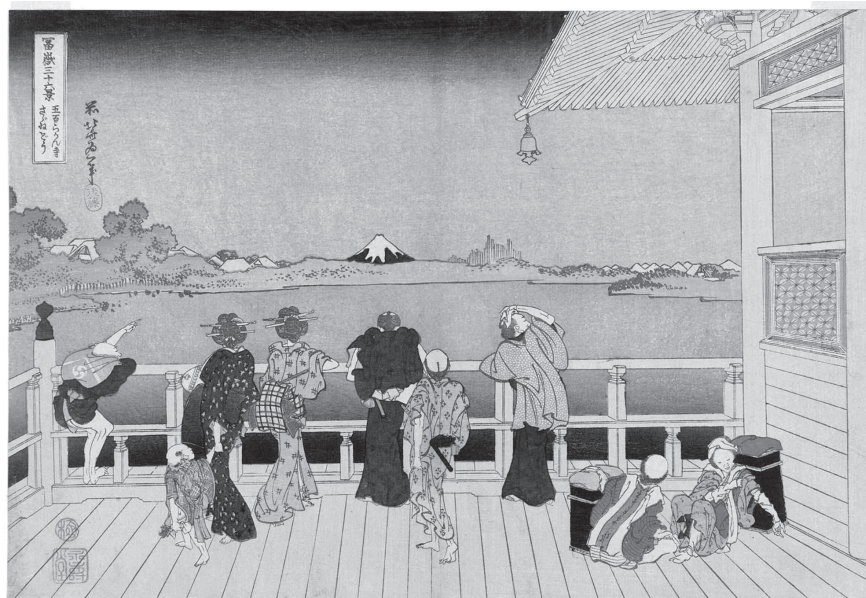
At the line

(Bonny, 2006 : Online)

ภาพที่ 8

Laura McCafferty
Dare to be different
Appliqué
(Bonny, 2006: Online)

ภาพที่ 9

Katsushika Hokusai

The Sazai Pavillion of TheTample of Five Hundred Rakan

Color Woodblock

1830-5

(รสลิน กาสต์, 2554: 246)

ภาพที่ 10

Laura McCafferty

Strolling on a Saturday Afternoon

Appliqué

(Bonny, 2006 : Online)

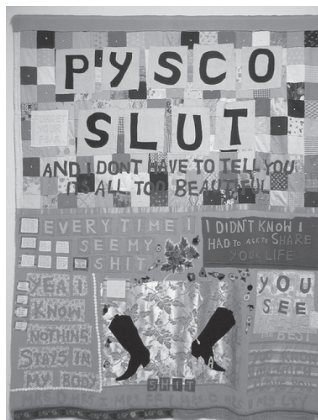

ภาพที่ 11

Laura McCafferty

2006

(Moss, 2009 : Online)

ภาพที่ 12 (ซ้าย)

Tracey Emin

I do not expect
appliqué blanket

104 x 72 ¾ in

2002

ภาพที่ 13 (ขวา)

Tracey Emin

Psycho Slut
appliqué blanket

1999

ภาพที่ 14

Tracey Emin
 Hellter Fucking Sheltar
 appliqué blanket
 (Web Editor, 2011: Online)

ภาพที่ 15 (ซ้าย)

Yinka Shonibare

Big Boy

Life size mannequin, Dutch wax printed cotton.

215 x 170 x 140 cm

2002

(Kent, 2014: 166)

ภาพที่ 16 (ขวา)

Yinka Shonibare

19 Century Kid (Charlotte Bronte)

Dutch wax, printed cotton textile,
fiberglass figure, wooden table

2000

(Birrell, 2009: Online)

ภาพที่ 17

Yinka Shonibare

Leisure Lady (with ocelots)

Life size fiberglass mannequin, three fiberglass ocelots, Dutch wax printed cotton, leather, glass, Dimension variable

woman 63 × 31 ½ × 31 ½ in ocelots each 15 ¾ × 23 ½ × 7 7/8 in

2001

(Balet, 2009: Online)

ภาพที่ 18

Yinka Shonibare

How to Brow Up Two Heads at Once (Gentlemen)

2006

ภาพที่ 19

Yinka Shonibare

How to Brow Up Two Heads at Once (Ladies)

Mannequeeins, guns, Dutch wax-printed cotton textile, shoes, boots and plinth.

63 × 96 ½ × 48 in each figure 63 × 61 48 in

2006

(BOMB Magazine, 2009: Online)

ภาพที่ 20

Yinka Shonibare

Scamble for Africa

14 figures, 14 chairs and table, mixed media

52 × 192 × 110

2003

(BOME Magazine, 2009: Online)

ภาพที่ 21

Joseph Kosuth

chair

One and Three Chairs, Wood folding chair, mouthed photograph of a chair,
 and mouthed photographic enlargement of the dictionary definition of

1965

(Art and Text, 2009 : 183)

ภาพที่ 22

Joseph Kosuth

Four Colors Four Words

Neon Sculpture

1966

(Rivera, 2010 : Online)

ภาพที่ 23

Barbara Kruger

Untitled (Not ugly enough)

Photographic silkscreen on vinyl

277 × 277 cm

1997

(Grosenick, 2005: 188)

ภาพที่ 24

Barbara Kruger

We don't need another hero

Photographic silkscreen on vinyl

230 × 300 cm

1987

(Moon, 2010: Online)

ภาพที่ 25

Barbara Kruger

Untitled (you are a very special person)

collage (colour)

13.6 × 19.1 cm

(Lovullo, 2009: Online)

ภาพที่ 26

Barbara Kruger

Power Pleasure Desire Disgust

Multimedia Installation

Deitch Projects, New York, USA.

1997

(Grosenick, 2005: 186)

ภาพที่ 27

Shirin Neshat

ชุดผลงาน Woman of Allah.

ซ้ายบน : Rebellious Silence, 1994. Gelatin silver print, ink. 36 × 28 cm

ขวาบน : Speechless, 1996. Gelatin silver print, ink. 119 × 68 cm

ซ้ายล่าง : Untitled (Woman of Allah), 1994. Gelatin silver print, ink. 36 × 28 cm

ขวาล่าง : Story of Martyrdom, 1994. Gelatin silver print, ink. 28 × 36 cm

(Lehmann, 2005 : 227, 230)

ภาพที่ 28

Jean-Honoré Fragonard

The Swing

Oil on canvas

81 × 64.2 cm

1767

(Krasnopol, 2014: Online)

ภาพที่ 29

Yinka Shonibare

MBE, The Swing (after Fragonard)

Dutch wax printed cotton, life-size mannequin, Swing, artificial foliage

330 × 350 × 220 cm

2001

(Kent, 2014: 169)

ภาพที่ 30

Jean-Honoré Fragonard

The Confession of Love

Oil on canvas

215 × 318 cm

1771

(Krasnopoler, 2014: Online)

ภาพที่ 31

Yinka Shonibare

MBE, The Confession of Love (after Fragonard)

Two life size mannequins, Dutch wax printed cotton, shoes, coir matting artificial silk flowers

158 × 178 × 170 cm

2007

(Kent, 2014: 140)

ภาพที่ 32

Thomas Gainsborough

Mr. and Mrs. Andrews

Oil on canvas

c.1750

(Read, 2015: Online)

ภาพที่ 33

Yinka Shonibare

MBE, Mr and Mrs Andrews Without Their Heads

Two life size mannequins, bench, gun, dog, Dutch wax printed cotton.

165 x 570 x 254 cm

1998

(Kent, 2014: 178)

ภาพที่ 34

ตัวอย่างสติ๊กเกอร์การ์ตูนจากโปรแกรมไลน์ Moon Cony และ Jame

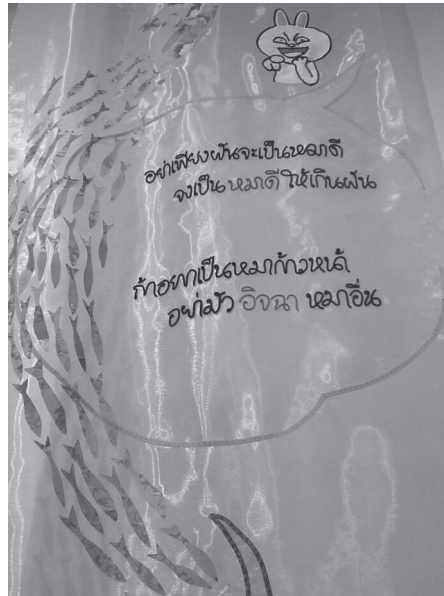
ภาพที่ 35

ไลน์ถึงสกายเลอร์ (ชุดสี)

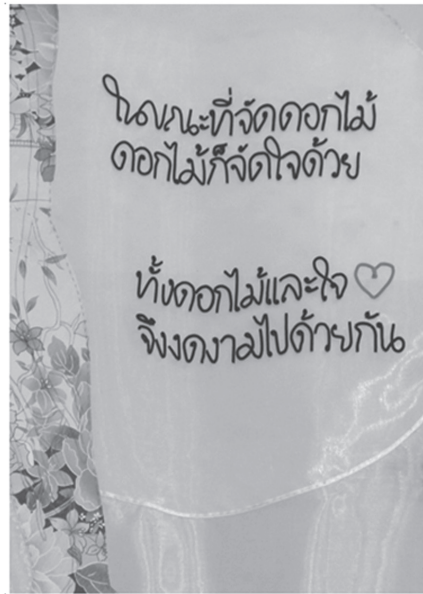
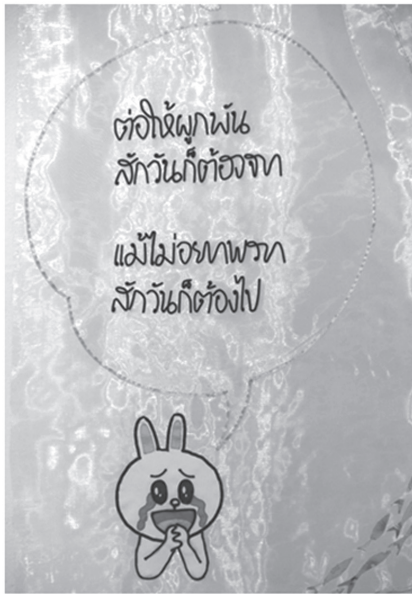
ภาพที่ 36

ไลน์ถึงสกายเลอร์ (ชุดขาว)

ภาพที่ 37

คำสอนสกายเลอร์ที่ปรับมาจากป้ายคำสอนในวัด

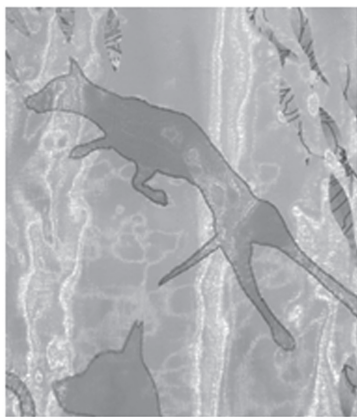
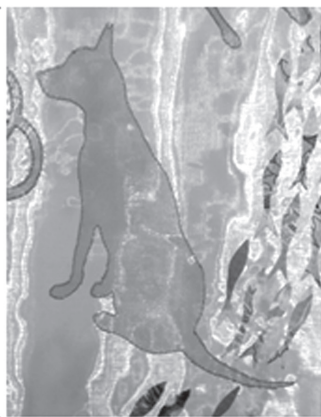
ภาพที่ 38

คำสอนสกายเลอร์ที่ปรับมาจากป้ายคำสอนในวัด

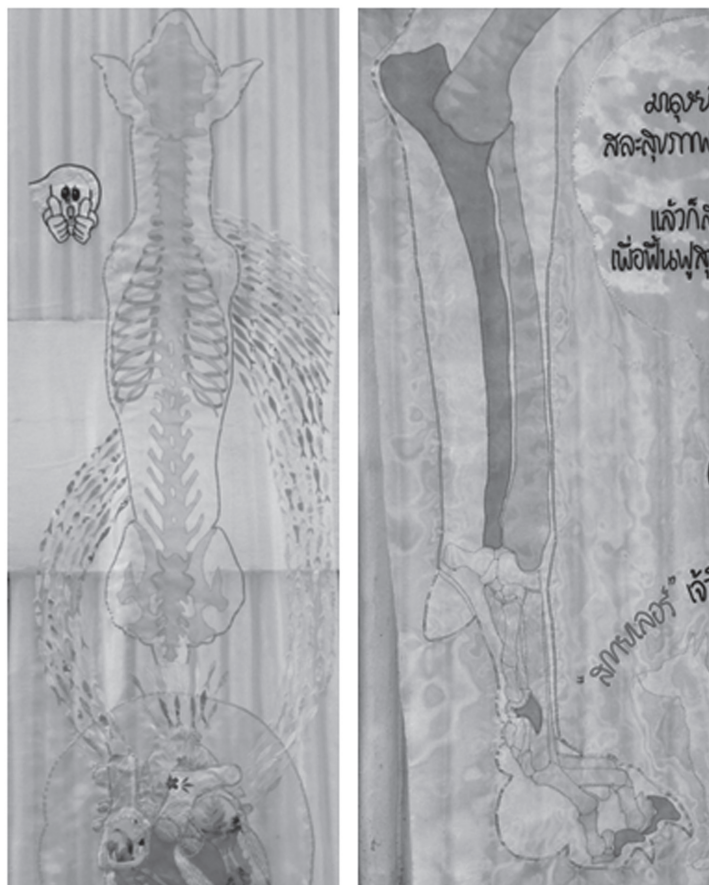
ภาพที่ 39

สติ๊กเกอร์การ์ตูนตัวแทนอารมณ์ความรู้สึก

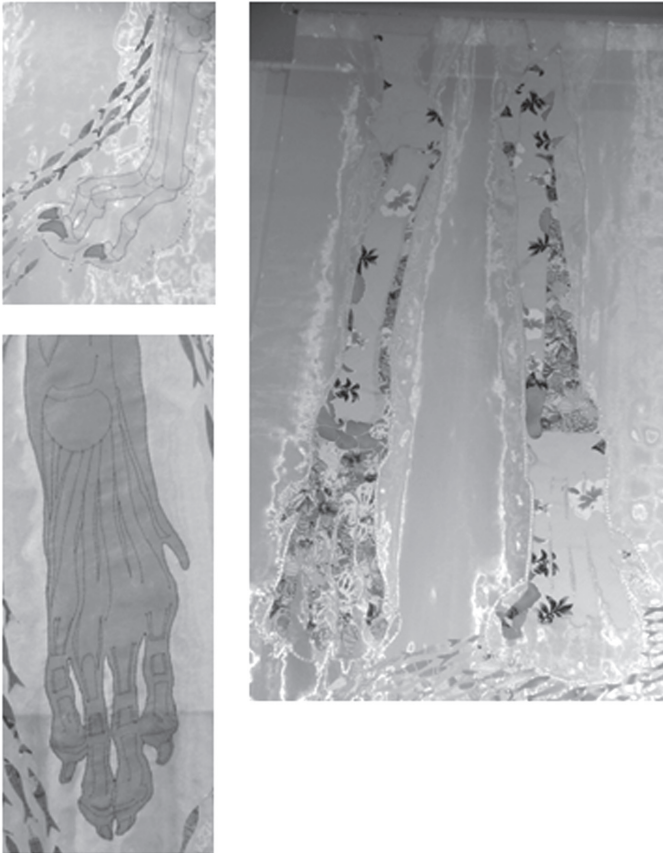
ภาพที่ 40

รูปร่างสุนัขแทนตัวสกายเลอร์

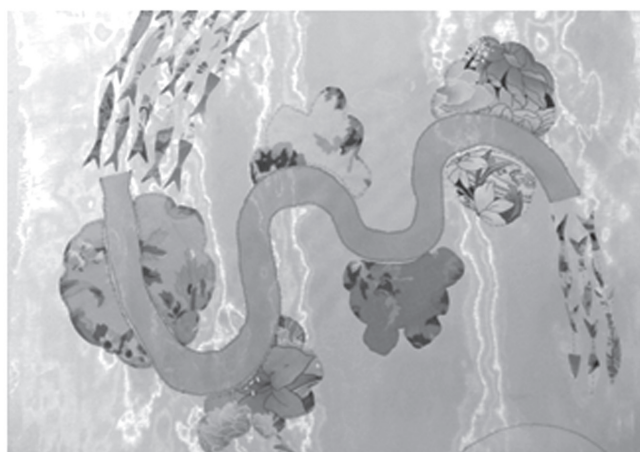
ภาพที่ 41

โครงสร้างภายในของสุนัข

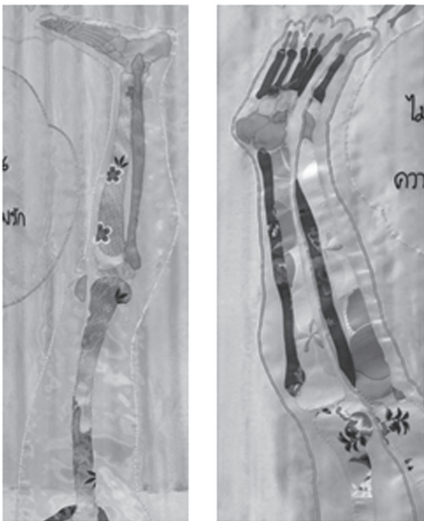
ภาพที่ 42

โครงสร้างภายในและภายนอกของส้น

ภาพที่ 43

อวัยวะและส่วนประสาทภายในของคน

ภาพที่ 44

อวัยวะภายในและนอกของคน

ภาพที่ 45

อวัยวะภายในและนอกของคน

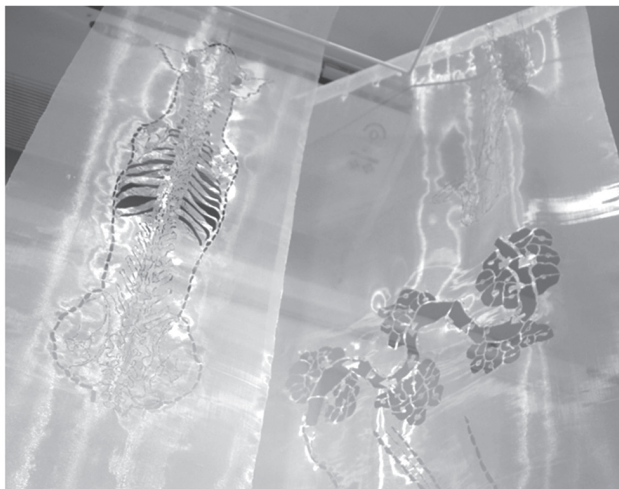
ภาพที่ 46

อวัยวะภายในและนอกของคน

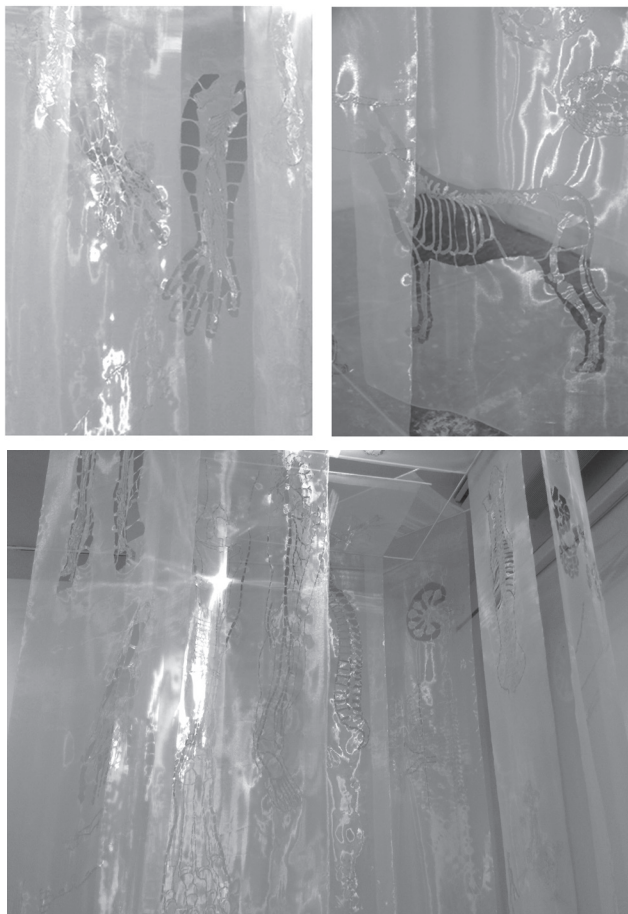
ภาพที่ 47

การทำงานของกลุ่มมวปลา

ภาพที่ 49

รอยเจาะที่ปรากฏเป็นลักษณะผิวนูนผื่นผ้าไลน์

ภาพที่ 50

รอยเจาะที่ปรากฏเป็นลักษณะผิวบนผืนผ้าไหม

ภาพที่ 53

มิติเงาที่ช่วยสนับสนุนสภาวะทางสุนทรียะ

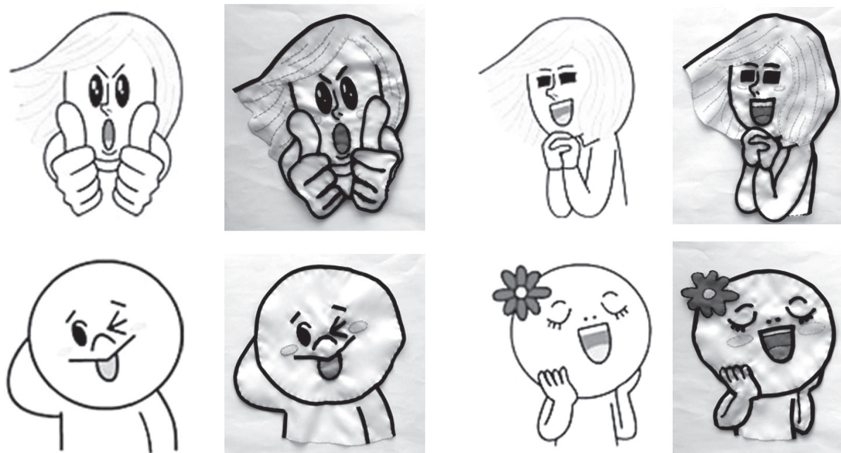
ภาพที่ 54

มิติเงาที่ช่วยสนับสนุนสภาวะทางสุนทรียะ

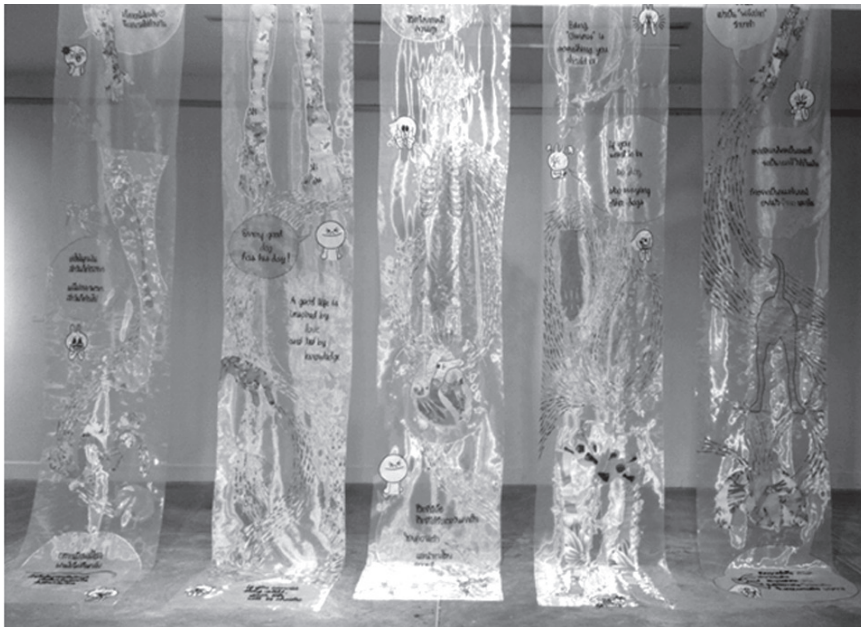
ภาพที่ 55

มิติเงาที่ช่วยสนับสนุนสภาวะทางสุนทรียะ

ภาพที่ 56-57

เปรียบเทียบรูปสติกเกอร์ที่สร้างขึ้นจากคอมพิวเตอร์กับการเย็บตัดต่อผ้า

ภาพที่ 58

Rossalin Garst

Line to Skyler

Appliqué and Mixed media on fabric

420 x 75 cm. each

2014 -2015

ภาพที่ 59

บรรยากาศเปิดงานที่ Foyer Gallery, School of Art,
The Australian National University, Canberra, Australia, 2014

ภาพที่ 60

ปฏิกิริยาของผู้ชมต่อผลงาน

ภาพที่ 61

คำสอนสุนัข "สกายเลอร์"

ภาพที่ 62

คำสอนสุนัข “สกายเลอร์” ที่ผู้ชมถ่ายภาพส่งไลน์ต่อไปยังมิตรสหาย

ภาพที่ 63

ผู้ชมกับผลงานผืนผ้าไลน์ชุดสีขาว

ภาพที่ 64

ผู้ชมกับการพิจารณาอยู่ในผ้าไลน์ชุดสีขาว

ภาพที่ 65-73

ไลน์ถึงสกายเลอร์ชุดผืนผ้าขาว

